

ŁÓDZIANIN

ORGAN P.P.S.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Redakcja i Administracja Łódź — Al. Kościuszki Nr. 29 tel. 100-99
Redaktor przyjmuje od godz. 17—19 Rękopisy nie zwraca się. Administracja czynna od godz. 9 do 13 i od 15 do 19. Konto w Banku Spółem, oddział w Łodzi 48
Wydawca, Łódźki O.K.R. P.P.S. Redaktor odpowiedzialny: Wincenty STAWIŃSKI

Rok XXI — № 5
Czwartek 6 Stycznia 1918 r.
Cena numeru 10 gr.

Warunki prenumeraty: w Łodzi z odnośnikiem do domu zł. 2.50 miesięcznie, na prowincji zł. 3. za zmianę adresu gr. 50 Cena ogłoszeń: Za wiersz 1 milimetry przez jedną szpalę (na stronie 6 szpal, w tekście gr. 50 zwykłe gr. 40. Nekrologi do 100 mm. gr. 20, powyżej 100 mm gr. 33. Droższe za wyraz gr. 15 Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada

Chiny nigdy się nie zgodzą na rokowania z najeźdźcą Walka będzie długa i krwawa Czang Kai Szek wzywa Chiny do wyrwania w walce

Rząd chiński wydał odezwę do ludności, zawiadamiając, że Japonia dwukrotnie proponowała Czang-Kaj-Szekowi zawieszenie pokoju, lecz Chiny nigdy nie zgodzą się na warunki, ograniczające ich suwerenność i niezależność państwową. Walka będzie długa i krwawa, lecz na ród chiński może być pewny zwycięstwa, o ile wytrwa do końca.

JAPONIA PRYZNAJE, ŻE WOJNA BĘDZIE TRWAŁA DŁUGO.

Admirał Suetsugu, który został mianowany ministrem spraw wewnętrznych, w wywiadzie prasowym oświadczył, że gen. Czang-Kaj-Szek stoi wobec trudnego dylematu. Jeżeli ulegnie wobec Japonii, życiu jego będzie zagrożone niebezpieczeństwo; jeżeli zaś będzie kontynuował swą ohecną antyjapońską politykę, w Chinach będą dominowały wpływy sowieckie. Japonia musi być przygotowana do prowadzenia długotrwałych działań wojennych, zważywszy, że zajęcie Nankinu nie oznacza rozwiązania konfliktu.

JAPONCZYCY W RÓDZINNYM MIEŚCIE KONFUCJUSZA.

Kwarta wojsk japońskich donosi, że oddziały japońskie zajęły miejscowość Kufau, gdzie się urodził Konfucjusz. Japonczycy posuwają się obecnie naprzód po obu stronach linii kolejowej Tientsin — Vukou i zajęli już miasto Su-Fu. Jak się zdaje, Japonczycy podjęli ofensywę na wielką skalę pomiędzy liniami kolejowymi Tientsin — Pukou i Pekin — Hankou.

Życie w Związku Sowieckim Kontrewolucja na cmentarzu Dalsze masowe rozstrzelanie „Wrogów Ludu”

Nastroje ludności sowieckiej, pozbawionej jakichkolwiek normalnych możliwości wypowiedzenia swych żalów i skarg, ujawniają się jednak na każdym kroku w najrozmaitszy sposób. „Antysowieckie” myśli, zdania, wyrazy można znaleźć na ścianach domów, na drzwiach, na płotach, w ubikacjach publicznych.

„Leningradzka Prawda” (Nr.

298) donosi, iż miejscem „antysowieckiej agitacji” stał się cmentarz w Tichwinie (obwód leningradzki). Na trzykach i tabliczkach nieznaną ręką wypisuje obrażające władzę sowiecką opinie. Kpiny i wymysły, zredagowane wierszem i prozą, nie oszczędzają ani „wodzów”, ani armii.

Procesy i rozstrzelania „szkodników” trwają w dalszym ciągu. W Chabarowsku rozstrzelani zostali: główny inżynier kopalni Artemowskich, Podstawin, dyrektor tych kopalni Manin i szereg innych pracowników. W Kirowgradzie rozstrzelano grupę „wrogów ludu”, do której należało 8-miu członków partii z Galenskim na czele. Najliczniej procesy „szkodników” odbywają się w okręgu leningradzkim i na Dalekim Wschodzie. Wśród rozstrzelanych większość stanowią członkowie partii i administracji sowieckiej, oskarżeni o „zdradę”, „szpiegostwo”, sabotaż i t. p.

„Prawda” wzywa do przepro-

Bo to się zwykle tak zaczyna Najpierw dyktatura kliki militarnej, a potem monopartia

Prasa japońska donosi, że w rządowych kołach politycznych dojrzewa obecnie myśl o konieczności wprowadzenia systemu monopartyjnego. Pierwszy zasadniczy krok w tym kierunku został już poczyniony. W charakterze inicjatorów tego projektu wystąpił trzech działaczy: sędziwy przewodca tak zw. ugrupowań patriotycznych Mitsuru Tojama, czło-

nek Izby parów, książę krwi Jezuzo i b. członek najwyższej rady wojennej Jamamoto. Ogłosili oni wezwanie do społeczeństwa, roz-

Biała śmierć w Alpach

Nie zostały jeszcze ukończone poszukiwania 8 ofiar lawiny na Schneeberg pod Wiedniem, a już nadchodzą z różnych stron Austrii wiadomości o zaginięciach coraz to innych turystów narciarzy w Alpach. Wczoraj ekspedycje ratunkowe wyruszyły w górę, celem poszukiwania zaginionych, co utrudniają jednak niebawale zasypany śniegi oraz wielki mróz. Równocześnie z całych północnych Włoch nadchodzą wiadomości o wielkich mrozach i licznych zaginięciach ludzi.

powszechniane obecnie w milionach egzemplarzy w kraju, o konieczności „niezwłocznego utworzenia jedynej partii, która w obecnej odpowiedzialnej chwili powinna zjednoczyć cały naród japoński”.

Prasa japońska (oczywiście ta zależna od wiadomych czynników) stwierdza, że wpływy głównych partii — Minseitō i Seijūkai sprowadzone zostały obecnie niemal do zera, wobec czego nowy projekt ma wszystkie szanse realizacji, zwłaszcza, że robotnicze partie zostały rozwiązane.

Silny mróz

Wczoraj w Warszawie zanotowano temperaturę —19,3 st., ciśnienie 753.6 mm., wilgotność 84 proc. Dziś przewidywany jest dalszy silny mróz. Widzialność miejscami obniżona z powodu przyziemnego zamurzenia.

Motoryzacja armii angielskiej

Jak donosi „Daily Herald”, minister wojny Anglii, Hore Belisha, złoży wkrótce oświadczenie, doty-

czące motoryzacji armii angielskiej.

Według wiadomości dziennika, przygotowania postępują w tak szybkim tempie, że plan w całości wykonany zostanie w końcu roku 1938. Za podstawę planu przyjęte zostały, jak wiadomo, następujące wytyczne: 1) połowa wszystkich batalionów winna być wyposażona w lekkie karabiny maszynowe, 2) armia wyposażona ma być w setki nowych czołgów, 3) artyleria będzie zmotoryzowana za pomocą silnych traktorów, 4) armia terytorialna wyposażona będzie w samoloty najnowszej typy.

I taki przemysł istnieje w Centr. Okr. Przemysłowym

Policja Państwowa rozpoczęła dochodzenia przeciwko A. Czechowi z Pstrągówki koło Fryszta, który podezasz świąt poczęstował gości samogonką. Jeden z gości, Wojciech Wnęk, po wypiciu samogonki zachorował i zmarł.

Na froncie Teruel

OGÓLNY WIDOK TERUEL.

Korespondent Havasa podaje, że w dniu wczorajszym na prawym skrzydle armii gen. Franco, w rejonie Villastar, toczyły się najbardziej zaciekłe walki. Na odcinku tym wojska rządowe podjęły rano i po południu kilka ataków, w celu wyrzucenia oddziałów faszystowskich z ostatnio zajętych przez nie pozycji. O zmroku wojska gen. Franco podjęły ze swej strony przeciwnatarcia. Ze wzglę-

du na warunki terenowe i masy śniegu, akcja ta nie dała większych wyników.

Dopiero za 3 lata zapadnie decyzja w sprawie podziału Palestyny Tymczasem krwawe rozruchy trwają

W związku z wysłaniem przez rząd brytyjski komisji do Palestyny dla opracowania szczegółów planu podziału, podkreślić należy, że komisja ta będzie miała jedynie zadania techniczne. Komisja mianowicie opracuje szczegóły tych dwóch rozdziałów raportu palestyńskiej komisji królewskiej lorda Peela, które dotyczą przeprowadzenia podziału kraju na części: arabską i żydowską, oraz mianowania komisji finansowej dla opracowania wniosków finansowych, wynikających z podziału kraju. Komisja będzie miała prawo przedstawić również swe uwagi, o ile w ciągu swych prac uzna plan podziału za technicznie

niewykonalny, lub wymagający poważnych zmian.

Pierwsza rozprawa o strajk chłopski z rejonu warszawskiego

W dniu 13 b. m. Sąd Okręgowy warszawski na sesji wyjazdowej w Grodzisku rozpatrywać będzie sprawę pięciu członków Stron Ludowego z prezesem Koła w Mro-kowie, J. Dąbrowskim, na czele, oskarżonych o stosowanie terroru w czasie strajku chłopskiego w ub. r. Wszyscy oskarżeni odpowiadają z wolnej stopy. W

Praca tej komisji obliczona jest na szereg miesięcy. Wyniki jej przedstawione zostaną Izbie Gmin a następnie Lidze Narodów. W Londynie liczą się z tym, że stan przejściowy w Palestynie będzie trwał nie mniej niż trzy lata.

W Palestynie doszło wczoraj znów do starcia zbrojnego między bandą 40 uzbrojonych Arabów a wojskiem i policją. Starcie miało miejsce blisko granicy syryjskiej koło wsi Saffa w chwili, gdy banda przekroczyła granicę i usiłowała przedostać się w głąb kraju. Trzech Arabów zostało zabitych, reszta rozproszona uciekła z powrotem do Syrii.

Olbrzymie wrażenie orędzie prezydenta Roosevelta

Orędzie noworoczne prezydenta Roosevelta jest w dalszym ciągu przedmiotem licznych komentarzy zarówno w kołach politycznych jak i gospodarczych Ameryki. Pod względem gospodarczym uchodzi za pewne, że program gospodarczy - społeczny prezydenta Roosevelta będzie przeprowadzony z

całą energią przy równoczesnym znacznym rozszerzeniu jego terytorialnego zasięgu. Ideologiczne zaś wyznaczenie prezydenta, wywołujące się za demokracją, równoznaczne jest z odrzuceniem wszelkich koncepcji o narzuceniu narodowi amerykańskiemu reżimu zbliżonego do ustrojów totalnych.

Faszystowska klika przy władzy Rozwiązanie wszystkich rad miejskich w Rumunii

Wszystkie rady miejskie i departamentalne w Rumunii zostały rozwiązane. Na ich miejsce do

czasu nowych wyborów będą mianowane komisje rządowe.

Cyfry mówią

PO PRZEWROCIE HITLEROWSKIM LICZBA NIESZCZĘŚLIWYCH WYPADKÓW PRZY PRACY WZROSŁA O 184 PROCENT.

Na podstawie oficjalnych danych, liczba nieszczęśliwych wypadków w „Trzeciej” Rzeszy stale wzrasta. W r. 1932 na 367,958 zatrudnionych w jednej z organizacyj zawodowych było 20,373 wypadków, w r. 1936 na 655,302 zatrudnionych — 57,882 wypadków. Wzrost zatrudnienia wyniósł 71%, wypadków nieszczęśliwych 184%. W r. 1932 na 1000 zatrudnionych było 52 wypadków, w r. 1936 — 88 wypadków.

Historia śmierci 9 chłopów

w zeznaniach świadków na procesie w Mszanie Dolnej

W dalszym ciągu toczącego się w Mszanie Dolnej procesu o zabicie w czasie sierpniowego strajku chłopów, które miały miejsce na terenie Kasinki Małej zeznaje świadek oskarżenia st. posterunkowy policji Zabawa, który był w oddziale policji odkomenderowanym do Kasinki.

Zeznania jego, jak i następnych świadków przytaczamy za sprawozdaniem katowickiej „Polonii”.

„Policja doszła do Kasinki nie zaczepiana przez nikogo — mówi świadek Zabawa — spokojnie posuwała się w górę wsi, a gdy doszła do końca, zaczęła się cofać.

Aspirant Niedziela powiedział, gdy policja była na końcu wsi: — Co będziemy tam gnać? Wracajmy!

Wtedy z tłumu padły okrzyki: „Pocoście tu przyszli? Czy nie możecie spokojnie chodzić po wsi?”

Policjanci szli szybko, ale ta szybkość przyspieszała tylko kroki tłumu.

Następnie dowódca oddziału podszedł do jadącego konno prezesa koła Stronnictwa Ludowego, Władysława — zaczął z nim pertraktować w sprawie rozejścia się tłumu, w którym większość stanowiły kobiety i dzieci.

Po chwili, gdy ludzie doszli na bliską odległość, st. post. Zabawa usłyszał rozkaz aspiranta Niedzieli:

„Salwa! Pal!”

Strzały oddawano, ale nieregularnie.

Prokurator: Czy była salwa ostrzegawcza?

Świadek: Nie było.

Przewodniczący: Czy dowódca wzywał do rozejścia się?

Świadek: Wzywał.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

Prokurator: Czy z tłumu padły strzały?

Świadek: Dopiero po strzałach policji.

Jest to wyraźna sprzeczność z aktem oskarżenia, który twierdzi, że padły strzały z tłumu przed salwą.

Obrońca: A czy w tłumie było coś dobrego słychać?

Świadek: Nie, bo był hałas i krzyki.

MAŁY FEL'ETON

Nie ma strachu, ni łamistrąjków

Kiedy w pamiętnym 1905 roku strajkowa w b. Kongresówce ogarnęła wszystkie po kolei zawody, dążyło do tego, że pewnego dnia zastrajkowala także policja rosyjska. Strajk trwał zaledwie kilka godzin, został załusany przez wojsko, a kroniki milczą o tym, jakim karom podlegli strajkujący policjanci.

Strajk ten był wielką sensacją na owe czasy, chociaż należało go przecieć zrozumieć, że policjanci jako płatny funkcjonariusz państwa mogli i miały prawo sięgnąć po wypraskiwany przez robotników brzo w ich walce o poprawę warunków egzystencji.

Bądź co bądź pamiętny ten strajk nie był tak sensacją, jaką jest dziś strajk łamistrąjków!

Autor głośniejszego swego czasu sztuki, w której pokazuje nam prokuratora, będącego w nocy jednym z czynnych członków i udziałowcem szajki włamywaczy, nie zdobył się na tak sensacyjny pomysł, jak ten strajk łamistrąjków. Tam podwójna rola prokuratora tłumaczyła się rozdwojeniem osobowości, zjawiskiem rzadko zachodzącym, ale uzasadnionym przez naukę. Tu nie ma żadnego rozdwojenia osobowości, lecz zmienne wyrażenie, ugarowane pseudo-patriotycznymi frazesami oraz hotentocka moralność. „Nie wolno tobie strajkować, bo strajk to wymysł żydokomuny, Mordochaja Marksa i bolszewików; bo miłzamy Wschodu...”, bo podszepcy obcych agentur...”, bo naród...”, bo Ojczyzna...”, bo Państwo i t. d. i t. d. a jeśli pomimo przestroż zastrajkujesz, to my, narodo, dowo myśląca młodzież w imię najszytniejszych hasel nie pozwolimy przerwać pracy i ofiar, z poświęceniem, z oddaniem się i t. d. i t. d. Ale nam, narodowej młodzieży, wolno strajkować i okupować lokal, bo gdy my to robimy, to jest to dzieło zbożne i odpowiada tradycjom narodowym!

Do pewnego stopnia oni mają

slusność, jest różnica pomiędzy strajkiem ludzi pracy a strajkiem łamistrąjków. Tym ostatnim nie grozi złamanie strajku przez kogoś z ulicy. Ci, co mogliby złamać strajk, są wewnątrz.

Podobno przed proklamowaniem okupacyjnego strajku łamistrąjków długo zastanawiano się, czy wypada łamistrąjkom strajkować, a wreszcie ktoś udowodnił, że strajk jest rzeczą pożyteczną i pożądaną, bo inaczej łamistrąjki z głodu by pozdychali.

Inny mówca przekonał zebranych, że niesłusznie nazywano ich łamistrąjkami. Czyż oni łamali jakiś strajk? Uchowaj Boże! Gdy łamali porzucili pracę, oni jedynie zajęli ich miejsca. I nie więcej. Gdzie więc tu było jakieś łamanie strajku?

Nawiasem zaznaczę, że gdy pewnemu denuncjantowi zarzucono w 1905 roku delatorstwo, ten oburzył się na tę „potwarz”. Owszem — powiedział — rozmawiałem z żandarmem, a nawet opowiedziałem kto, co i jak, ale o denuncjowaniu mowy być nie może!

Wreszcie trzeci mówca zupełnie uspokoił sumienia łamistrąjków, gdy ich przekonał, że to, co oni teraz robią, nie podpada wcale pod nazwę „strajk”.

Cóż to bowiem jest strajk? — Strajk jest to porzucenie pracy. Czy w danym wypadku może być mowa o porzuceniu pracy przez tych, co nie nie robili? Nie pracują przedtem i teraz nie pracują. Co więcej, oni gotowi tak daleko pójść, że zgodzą się, by tamci dawniejsi wszyscy wrócili do pracy, pod warunkiem wszakże, że pieniądze oni będą brali.

W wyniku tych wywodów uchwalamo, że:

1) nie zaszedł wypadek łamania strajku,

2) nie zachodzi obecnie obawa złamania strajku z zewnątrz,

3) strajku w ogóle nie ma i

4) nie ma zaręku o pracę, lecz o pieniądze, o pieniądze, o forsy.

ULTIMUS.

Do pewnego stopnia oni mają

slusność, jest różnica pomiędzy strajkiem ludzi pracy a strajkiem łamistrąjków. Tym ostatnim nie grozi złamanie strajku przez kogoś z ulicy. Ci, co mogliby złamać strajk, są wewnątrz.

Podobno przed proklamowaniem okupacyjnego strajku łamistrąjków długo zastanawiano się, czy wypada łamistrąjkom strajkować, a wreszcie ktoś udowodnił, że strajk jest rzeczą pożyteczną i pożądaną, bo inaczej łamistrąjki z głodu by pozdychali.

Inny mówca przekonał zebranych, że niesłusznie nazywano ich łamistrąjkami. Czyż oni łamali jakiś strajk? Uchowaj Boże! Gdy łamali porzucili pracę, oni jedynie zaję

Przesada

„ABC” zaprodukowało wczoraj fotografię listu, który nadszedł do rąk redaktora naczelnego tegoż „ABC”. Podpisany jest ów list przez niejakiego pana „Mściciela”. Ów pan „Mściciel” oświadcza, że biedny redaktor naczelny „ABC” zginie niebawem śmiercią marną, jeżeli nie przestanie pisać „artykułów i wiadomości o treści endecko-faszystowskiej”. Gramatyka pana „Mściciela” woła, mówiąc nawiasem, o pomstę do nieba. List aż tak groźny kończy się życzeniem serdecznym... „WESOŁYCH ŚWIAT”.

Redakcja „ABC” potraktowała list „Mściciela” — ku rozbawieniu zdumieniu powszechnemu. — Z POWAGĄ. Zadeklarowała z emfazą zgoda zbytnią, że „nie ma zamiaru kierować tego listu do władz śledczych” i że nie chce „wyolbrzymiać znaczenia” owego „przekleństwa”. Dodała w końcu tonem wielce tajemniczym, że zna „metody żydo-folksfrontu” i że oto jakimi metodami „posługują się nasi przeciwnicy w walce z „ABC”.

Droży panowie, PRZESADA! Ręczę: PRZESADA! „Listów” tego typu otrzymuje redaktor naczelny „Robotnika” z dziesięć miesięcznie; treść, oczywiście, odwrócona („pachołka żydo-komuny i t. p.”); otrzymuje takie listy analogiczne i redaktor naczelny „Warszawskiego Dziennika Narodowego” (od „mścicieli folksfrontowych”), i redaktor naczelny „Gazety Polskiej” (od kogoś tam innego), i redaktor naczelny „Słowa”, i wielu innych ludzi znajduje w swojej pocztce porannej zapowiedzi równie „grobowe”.

Tylko... TO SIĘ RZUCA PROSTU DO KOSZA bez min tajemniczych, bez fotografów i bez aluzji ponurych do „metod” przeciwnika. Bo należy przechowywać w sercu jedną obawę — OBAWĘ PRZED ŚMIESZNOŚCIĄ.

AR.

U progu roku 1938

Dążenie do przywrócenia w Polsce demokracji, zapoczątkowane wizytą przedstawicieli wszystkich form organizacyjnych klasowego ruchu robotniczego u pana Prezydenta Rzeczypospolitej, prof. Mościckiego — stało się największym wydarzeniem politycznym ubiegłego roku.

Wzwanie do uczczenia pamięci zamordowanego pierwszego Prezydenta Rz. P., Gabriela Narutowicza, spowodowało gromadzenie się w całym kraju dziesiątków i setek tysięcy ludzi pracy i wszystkich czynników, zdążających do Polski demokratycznej.

Czynne stanowisko ruchu mas pracujących wywołało zrozumiały niepokój w szeregach grup reakcyjnych, zarówno związanych z „sanacją”, jak i z obozem „narodowym” i t. p. I organ p. Mackiewicz, „Słowo” w Wilnie, z niepokojem konstatował, że P.P.S. „zaczyna się ruszać”.

Nic dziwnego, że niepokojem musi napawać czynniki reakcyjne fakt dokonywającej się w Polsce konsolidacji wszystkich czynników demokratycznych. Nie pomogą przecież i nie wytworzą żadnych możliwości wyjścia z obecnej sytuacji przeprowadzane dzisiaj na gminie próby chłopskie. Nie pomogą próby „przyciągania” do siebie inteligencji pracującej po przez takie metody agitacyjne, jak krucjata całej reakcji przeciw Związkiowi Nauczycielstwa Polskiego. Wszystkie te metody muszą zawaść, gdyż w obecnej sytuacji wewnętrznej Polski i w obecnej sytuacji międzynarodowej, można szukać wyjścia tylko po przez przywrócenie ustroju demokratycznego.

Pierwsze próby zaprezentowania Polsce nowego wodza reakcji, p. Bolesława Piaseckiego, w sali Cyruka w Warszawie — nie przekonały chyba nikogo do tej grupy politycznej i społecznej, którą p. Piasecki reprezentuje.

Naśladowanie wzorów obcych,

wziętych żywcem z praktyk i doświadczeń hitlerowskich Niemiec, nie wytworzyło żadnej siły przyciągającej...

A Polska ma przecież do rozstrzygnięcia zagadnienia tak wielkiej wagi, jak rozwiązanie istotnie bolesnej sprawy bezrobocia. Podczas ostatniej dyskusji w Sejmie p. poseł Janina Prystorowa z oburzeniem mówiła o tym, że niegodne jest naszej ambicji wielkomocarstwowej szukanie rozwiązania tego zagadnienia na płaszczyźnie żebrania o składki u całego społeczeństwa. Godzę się zupełnie ze stanowiskiem p. posełki Prystorowej, z jedną tylko różnicą, iż uważam zagadnienie bezrobocia w Polsce za rzecz, którą można rozwiązać jedynie na zasadzie zrealizowania wielkiego programu gospodarczego. Siedem czy osiem milionów bezrobotnych w Polsce, na wsi i w miastach — to istotnie wrzód ropiejący naszego życia państwowego. Nie rozetnie go się nawet po przez wypędzenie choćby wszystkich trzech i pół miliona Żydów z Polski. Bo nawet takie rozwiązanie, jakiego życzy sobie w tej chwili N. D. — to jest wyekspediowanie współobywateli poza granice Polski w ciągu jednego roku — nie daje możliwości znalezienia zatrudnienia i zdobywania sobie środków do życia tym 7 czy 8 milionom chłopów i robotników — Polaków.

Dla rozwiązania sprawy bezrobocia w Polsce potrzeba wielkiego programu, reform, zmian w strukturze gospodarczej i społecznej, których przykłady i formy czerpać można obficie z szeregu krajów świata. Jednym ze środków, zmierzających ku temu, jest powszechne skrócenie czasu pracy, podniesienie płac i zwiększenie konsumpcji w miastach i na wsi, wielkie roboty publiczne itp. itd. Jak z tego wynika — nie można sobie inaczej wyobrazić rozwiązania tego nieszczęsnego problemu,

jak na drodze wielkiego programu, który może być zrealizowany jedynie przez Rząd, posiadający zaufanie całego społeczeństwa.

Gdy przedstawiciele zorganizowanych robotników poszli do p. Prezydenta Rz. P., prasa „sanacyjna” napisała drwiąco, że przychodzą do głosu „emeryci demokracji”, którzy nie potrafią myśleć o zagadnieniach bieżących, o palących bolączkach dnia. Odpowiem na to, że gdyby miała Polska oczekiwać na polepszenie swojej sytuacji gospodarczej przy utrzymaniu dotychczasowych metod gospodarczych, to jeszcze dziesięć lat minę, a Polska będzie krajem, idącym na szarym końcu powszechnego postępu.

Podziwiam nieraz entuzjazm i dobrą wiarę p. ministra Skarbu Kwiatkowskiego, przy realizowaniu tych czy innych odcinków naszej rzeczywistości gospodarczej. Nie mogę się tylko zgodzić z tym, by wystarczyło w Polsce, dotkniętej kilkumilionowym bezrobociem, rozstrzygnięcie tej rzeczy jedynie na płaszczyźnie tworzenia Polskiej C. w trójkacie sandomierskim. Jeśli się ten eksperyment uda — uznać to trzeba będzie za posunięcie bardzo piękne. Ale nie sądzę, by ktokolwiek myśląc w kategoriach prawdziwej rzeczywistości, mógł sobie wyobrazić, iż można się obejść w Polsce bez dążenia za wszelką cenę do ustalenia wielkiego programu reform gospodarczych o charakterze strukturalnym w dziedzinie przemysłu, rolnictwa i finansów, bez których nie do pomyślenia jest wyciągnięcie Rzeczypospolitej z obecnego stanu.

Wszyscy ludzie pracy w Polsce tak rozumieją dzisiaj dążenie, nasze do przywrócenia w Polsce demokracji. Demokracja zdolna będzie do dokonania tego wielkiego programu niezbędnych reform gospodarczych i społecznych.

A. ZDANOWSKI.

„Nadgorliwcy”...

Wskazywaliśmy niejednokrotnie na niedopuszczalność ODPRACOWYWANIA zasiłków z pomocy zimowej przez bezrobotnych. Komisja Centralna Związków Zawodowych zajęła w tej sprawie wyraźne stanowisko imieniem zorganizowanego proletariatu. Minister Opieki Społecznej p. Kościelkowski w ub. roku wypowiedział się stanowczo przeciwko odpracowywaniu zapomóg.

Obecnie z różnych stron kraju dochodzą nam wiadomości, że poszczególne władze administracyjne ŻĄDają OD BEZROBOTNYCH TAKIEGO ODRÓBKU.

Specjalnie gorliwy chciał być jednak Wydział Wykonawczy Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym w Zamościu, który rozesłał do wójtów następujące pismo (po dajemy je z podkreśleniami Redakcji).

W ślad za pismem z dnia 9.XII. b. r. L. 474/F. P. Wydział Wykonawczy poraz drugi przypomina, że bezrobotni zatrudnieni do pomocy zimowej MUSZĄ NAPIERW TE POMOC ODPRACOWAĆ ZA KAŻDY MIESIĄC ZGÓRY I DOPIERO WTEDY POMOCY TEJ MOŻNA IM UDZIELIĆ. Przewodniczący Wydziału Wykonaw. Pow. Obyw. Komitetu Z. P. B. (—) WĄZOWSKI MICHAŁ. Sekretarz Wyzd. Wyz. (—) WŁATER KAZIMIERZ.

Okólnik ten podano do wiadomości bezrobotnym.

Tu już chodzi więc nie tylko o odpracowanie pomocy zimowej, ale o odpracowanie jej ZA KAZ-

DY MIESIĄC ZGÓRY, aby bezrobotny bronił Boże, nie uciekł, ani nie umarł.

Jakże ci ludzie się nie wstydzą?!

Refleksje

Sprawiedliwość

We wszystkich krajach istnieją urzędy sprawiedliwości: ministerstwa, departamenty, komisariaty ludowe, których zadaniem jest raczej organizowanie sądów i przestrzeganie ustaw i kodeksów, niż sama czysta, abstrakcyjna sprawiedliwość.

Poczucie sprawiedliwości bowiem niesie w swym własnym sumieniu każdy, ale dopiero prawo i kodeksy pokazują mu, co jest WŁAŚNĄ — i ustalają, jak ludzie mają układać swoje wzajemne stosunki. Dopiero kodeksy, względnie ci, którzy je stworzyli, decydują, kiedy i jak należy karać tych, którzy przekroczyli ustalone normy prawne.

Kodeks i prawo są więc ważniejsze, niż poczucie sprawiedliwości.

Zresztą tak było zawsze. Chrystus, będący uosobieniem Sprawiedliwości, sąd faryzeuszów skazał za zbrodnie i za sprzeczne z prawem podburzanie ludu, — a przedstawiciel władzy zatwierdził.

Wedle obowiązującego prawa skazano buntowniczego mnicha, Giordana Bruna, za herezję i — wedle prawa — poddawano najstraszniejszemu męczarniom kobiety, które uznano za czarownice. Zawsze zgodnie z prawem...

Do dziś dnia — zgodnie z prawem, ale nie z poczuciem sprawiedliwości — męczy się ludzi i zabiera im się wolność lub życie dlatego tylko, że mają w swych duszach inne poczucie sprawiedliwości, niż napisane jest w kodeksie.

Bezspornie, — przepisy i kary, przewidziane w kodeksach, są ważniejsze, niż sprawiedliwość, choć nieraz stają w sprzeczności z poczuciem sprawiedliwości i choć nieraz karzą za winy, będące krzywdą duszy ludzkiej i protestem przeciwko temu, co dziś nazywa się wymiarem sprawiedliwości świata.

n. t.

Kiedy i jaką rentę otrzymują robotnicy?

Robotnik po przepracowaniu 4-let lat, t. j. 200 tygodni składowych, ma prawo, według obecnych ustawodawstw, do renty z ubezpieczenia emerytalnego w wysokości 10 proc. przeciętnego zarobku plus 15 zł. kwoty zasadniczej. Najwyższa wysokość renty robotnika (przyjmując zarobek 72 zł. tygodniowo) wynosiła 46,20 zł. miesięcznie.

Po 8 latach pracy wysokość ren-

ty robotnika zwiększa się za każdy rok pracy o 10 proc. przeciętnego miesięcznego zarobku; po 16 latach (do 24 lat) — o 1 proc. miesięcznego zarobku.

W następnych latach renta wstąpi o półtora proc. za każdy rok pracy i po 36 latach wynosi 40 proc. przeciętnego miesięcznego zarobku plus 15 zł. kwoty zasadniczej. Najwyższa renta w tym wypadku wynosiłaby 139,80 zł.

SAMOLUTEM
wszędzie
blisko

„Odrodził się idealizm włoski”

Włochy podziemne

Z miesiąca na miesiąc rośnie ferment we Włoszech i stwarza taki obraz wzrastającej opozycji w tym kraju dyktatury, o jakim mało kto po za jego granicami może mieć pojęcie.

W przeciągu krótkiego czasu sądy wyjątkowe, których działalność przedłużono niedawno do 1941 roku wydają.

15.000 WYROKÓW SKAZUJĄCYCH na mężczyzn i kobiety. Prasa wciąż notuje sprawy wytaczane bądź młodym robotnikom, bądź wybitnym naukowcom. Procesy to dowodzą, że akty sprzeciwu poszczególnych jednostek są czynią przysięganie kształty akcji masowej.

Pewna rosyjska dziennikarka, która przed wojną długo mieszkała we Włoszech, gdzie dokładnie nie poznała język i lud włoski ogłosiła w nowojorskim dzienniku mieszczańskim cykl artykułów o „podziemnych Włoszech”.

„Nikt nie zna podziemnych Włoch — pisał dziennikarka — które głębiej i lepiej są ukryte, aniżeli Rosja podziemna w okresie przedrewolucyjnym. Cała młodzież kory się przed dyktatorem, z którego uczyniono bóstwo, a z całego kraju uczyniono estradę dla jego występów. Czy wszyscy są zadowoleni? W kawiarni i w teatrze wszyscy noszą znaczki faszystowskie, ale w domu każdy zrywa narzuconą mu maszkę”.

Dziennikarka cytuje wyjątki z urzędowej odezwy rozpłakowanej na murach miast włoskich.

„Nieprzyjaciela należy zmiażdżyć. Należy go uścisnąć szulcem. W salonach intelektualistów, w biurach „leninistów” urzędników. Szuflakie ich wszędzie, niszcząc ich; kupców wywołujących cichy drożdż; tych, co rozpowszechniają fałszywe wieści o Hiszpanii, by zakwestionować bohaterstwo naszych żołnierzy; szulakie wśród niezadowolonych akcją w Etiopii, a wręcz wśród robotników, którzy są najmniej winni, gdyż są nieświadomymi”.

Wszak owajscy i armii muzyki wojskowej nie mogą już zagłuszyć głosów oburzenia, a terror jest coraz bardziej bezzębny wobec akcji oporu, które tu i owdzie przejawiają się.

W Genii i kilku innych większych miastach.

NAGLE ZGAŚŁA ELEKTRYCZNOŚĆ

na dwie godziny. Gdy światło znów zabłysło, można było na wszystkich murach czytać plakaty wołające: „PRECZ Z FASZYZMEM! ŻĄDAMY POWROTU NASZYCH SYŃÓW Z HISZPANII! PRECZ Z WOJNĄ HISZPAŃSKĄ!”

Szczególnie silne są prądy antyfaszystowskie w Ligurii. Targowiska przejściowo się tam w klu by kobiet, które dają tam wyraz swemu niezadowoleniu.

„Nafta znów podróżowała o 30 centesimów. Do czego to doprowadzi? Co się z nami stanie? Wczoraj święciliśmy zwycięstwa, a dzisiaj mamy wyczerpieć się kropli nafty?”

Wypadki w Hiszpanii, które ożywiły opozycję, podwoiły także terror czarnych koszul.

„To już nie są ludzie — zauważa jeden kobieta z Ligurii w rozmowie z dziennikarką — to są dziki zwierzęta. Biją oni robotników aż do nieprzytomności; nie tylko umarli z pociągów, ale i „czarne koszule” mają za swoje. Niedawno znaleziono czterech ZASZTYLETYCH FASZYSTÓW”.

„Wszędzie roi się od szpiegów i denuncjantów — skarżyła się jedna kobieta — nawet dzieci wołają się do szpiegostwa. Także syn mój dostał się do więzienia. Bóg raczy wiedzieć, kiedy go znów zobaczę! „Nie szkodzi — pociesza ją młoda dziewczyna — niejedną siedziś lata całe, a nie poddaje się i nie skarży się. To są ludzie!” Gdy to mówi, oczy jej świecą blaskiem dumy...

Odbijając się ekspedycje karne do lokalni, gdzie słuchają audycji radiowych z Hiszpanii. We Florencji, Rzymie i Anconie

ekspedycje takie upadły do łokali, demolowały je, niszczyły aparaty, słuchające radia bity, a właścicieli lokalni aresztowały.

Podczas pobytu dziennikarki w Turynie toczył się tam proces pewnego docenta uniwersytetu, o którym już w świecie naukowym nazwisko. Docent ten skazany został.

NA 19 LAT WIEZIENIA, ponieważ była to już druga sprawa, a więc ukarano pod sąd jako recydywistę.

„Życie we Włoszech znacznie się poprawiło — powiadają zwolennicy Mussoliniego oraz turyści — co za czystość na kołach!”

Czy jednak turyści wiedzą, co się kryje za tą fasadą? Czy wiedzą, jak żyją włoscy chłopcy, rybacy i robotnicy? Czy mają pojęcie o tej nędzy? Czy wiecie, co się dzieje w lokalach wiejskich na wyspach Liparyjskich? Czy turyści wiedzą, co robią ci nieprzerwanie walce podziemne?

Cudzoziemcy przyjeżdżający do Włoch nie wiedzą o tym, co się dzieje w podziemnych Włoszech. Ale lud włoski wie i popiera.

Wyszło z druku zeszyt Nr. 12/1937 r.

ORGAN POLSKIEGO ZWIĄZKU WYDAWCÓW DZIENNIKÓW I CZASOPISM

Treść zeszytu

O zasadach uregulowania warunków pracy w dziennikarstwie.

Stefan K. Kozłowski: Zadania i prace Sekcji Czasopiśmienniczej przy Polskim Związku Wydawców Dzienników i Czasopism.

Propaganda i reklama prasowa na usługach życia gospodarczego „ankieta „Prasy”.

Franciszek Głowiński: Ku ożywieniu wymiany gospodarczej w Polsce.

Prace Związku Wydawców. Organizacje i Sprawy Dziennikarskie.

Wykaz dziennikarzy — redaktorów, pracujących na terenie Republiki Polskiej, oraz korespondentów zagranicznych pism polskich: Kraków — lista Nr. 1, Łódź — lista Nr. 1, Wielkopolska — lista Nr. 2.

Kronika Krajowa. Prasa w Prusach. Prasa na Szerokim Świecie.

CENA ZESZYTU 1 ZŁ.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

ekspedycje takie upadły do łokali, demolowały je, niszczyły aparaty, słuchające radia bity, a właścicieli lokalni aresztowały.

Podczas pobytu dziennikarki w Turynie toczył się tam proces pewnego docenta uniwersytetu, o którym już w świecie naukowym nazwisko. Docent ten skazany został.

NA 19 LAT WIEZIENIA, ponieważ była to już druga sprawa, a więc ukarano pod sąd jako recydywistę.

„Życie we Włoszech znacznie się poprawiło — powiadają zwolennicy Mussoliniego oraz turyści — co za czystość na kołach!”

Czy jednak turyści wiedzą, co się kryje za tą fasadą? Czy wiedzą, jak żyją włoscy chłopcy, rybacy i robotnicy? Czy mają pojęcie o tej nędzy? Czy wiecie, co się dzieje w lokalach wiejskich na wyspach Liparyjskich? Czy turyści wiedzą, co robią ci nieprzerwanie walce podziemne?

Cudzoziemcy przyjeżdżający do Włoch nie wiedzą o tym, co się dzieje w podziemnych Włoszech. Ale lud włoski wie i popiera.

Wyszło z druku zeszyt Nr. 12/1937 r.

ORGAN POLSKIEGO ZWIĄZKU WYDAWCÓW DZIENNIKÓW I CZASOPISM

Treść zeszytu

O zasadach uregulowania warunków pracy w dziennikarstwie.

Stefan K. Kozłowski: Zadania i prace Sekcji Czasopiśmienniczej przy Polskim Związku Wydawców Dzienników i Czasopism.

Propaganda i reklama prasowa na usługach życia gospodarczego „ankieta „Prasy”.

Franciszek Głowiński: Ku ożywieniu wymiany gospodarczej w Polsce.

Prace Związku Wydawców. Organizacje i Sprawy Dziennikarskie.

Wykaz dziennikarzy — redaktorów, pracujących na terenie Republiki Polskiej, oraz korespondentów zagranicznych pism polskich: Kraków — lista Nr. 1, Łódź — lista Nr. 1, Wielkopolska — lista Nr. 2.

Kronika Krajowa. Prasa w Prusach. Prasa na Szerokim Świecie.

CENA ZESZYTU 1 ZŁ.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

ekspedycje takie upadły do łokali, demolowały je, niszczyły aparaty, słuchające radia bity, a właścicieli lokalni aresztowały.

Podczas pobytu dziennikarki w Turynie toczył się tam proces pewnego docenta uniwersytetu, o którym już w świecie naukowym nazwisko. Docent ten skazany został.

NA 19 LAT WIEZIENIA, ponieważ była to już druga sprawa, a więc ukarano pod sąd jako recydywistę.

„Życie we Włoszech znacznie się poprawiło — powiadają zwolennicy Mussoliniego oraz turyści — co za czystość na kołach!”

Czy jednak turyści wiedzą, co się kryje za tą fasadą? Czy wiedzą, jak żyją włoscy chłopcy, rybacy i robotnicy? Czy mają pojęcie o tej nędzy? Czy wiecie, co się dzieje w lokalach wiejskich na wyspach Liparyjskich? Czy turyści wiedzą, co robią ci nieprzerwanie walce podziemne?

Cudzoziemcy przyjeżdżający do Włoch nie wiedzą o tym, co się dzieje w podziemnych Włoszech. Ale lud włoski wie i popiera.

Wyszło z druku zeszyt Nr. 12/1937 r.

ORGAN POLSKIEGO ZWIĄZKU WYDAWCÓW DZIENNIKÓW I CZASOPISM

Treść zeszytu

O zasadach uregulowania warunków pracy w dziennikarstwie.

Stefan K. Kozłowski: Zadania i prace Sekcji Czasopiśmienniczej przy Polskim Związku Wydawców Dzienników i Czasopism.

Propaganda i reklama prasowa na usługach życia gospodarczego „ankieta „Prasy”.

Franciszek Głowiński: Ku ożywieniu wymiany gospodarczej w Polsce.

Prace Związku Wydawców. Organizacje i Sprawy Dziennikarskie.

Wykaz dziennikarzy — redaktorów, pracujących na terenie Republiki Polskiej, oraz korespondentów zagranicznych pism polskich: Kraków — lista Nr. 1, Łódź — lista Nr. 1, Wielkopolska — lista Nr. 2.

Kronika Krajowa. Prasa w Prusach. Prasa na Szerokim Świecie.

CENA ZESZYTU 1 ZŁ.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Konto rozrachunkowe Nr. 751. Warszawa 1.

Do nabycia w administracji „Prasy”, w większych księgarniach i kioskach „Ruch” (numerata „Prasy” w kraju zł. 1, w zagranicy zł. 12...)

Adres administracji: Warszawa, ul. Zgoda 8 m. 4. Tel. 540-00.

Moim „oskarżycielem”

„Gazeta Polska” czterokrotnie żądał.

„Markuriusz Polski” — raz u

dzieliły gościnę enuncjacje moich „oskarżycieli dobrowolnych”, którzy pragnęli przyjść w sukurs prokuratorowi państwowemu i rzekomo pokrzywdzonym przeze mnie.

Większość z tych enuncjacji była podpisana kryptonimami. Mógłbym przeto tym „anonimowym dziennikiem” nie odpowiadać wcale.

Jeżeli to czynię to chyba w tym celu, by nawet anonimowe enuncjacje sprowadzić do właściwego poziomu.

A więc nieznany mi autor „listu” w „Merkuriuszu” martwi się i gorzko mi wytyka, że listem do min. Grabowskiego zaszkodziłem mocodawcy memu — prof. Studnickiemu.

O ile mi wiadomo prof. Studnicki w specjalnym liście podziękował swym „obrońcom” — z „Merkuriusza” i „Gazety Polskiej” i wyraził opinię o rzeczywistych podbudkach „obrony”. Po za tym pragnę stwierdzić, że list do min. G., napisany był wcześniej od terminu zwrócenia się prof. Studnickiego do mnie o obronę, treść listu p. Studnicki znał przed początkiem swojej sprawy.

„Merkuriusz” po za tym złożył wniosek zniewaga sąd, skoro wypowiada poglądy, że czyn taki czy inny — dokonany przez obrońcę, może mieć wpływ na wyrok sądowny w sprawie klienta obrońcy.

Zapewnienie anonimowego autora, że nie udzieli mi satysfakcji honorowej jest wręcz humorystyczne, skoro się zważy, że od następników zamaskowanych satysfakcji honorowej nikt nigdy nie

„Gazeta Polska” — równie w niepodpisanej artykule że wybrano mnie po 15-letnim po bycie w Radach Adwokackiej i Naczelnej — do Komitetu Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej.

Biadolenia tego nikt — nie wyrażając autora wzmianki — nie może brać poważnie, skoro się zważy, że wyrok w mej sprawie jest nieprawomocny.

Podpisani — lub wymienieni z nazwiska autorzy enuncjacji zasługują na specjalne omówienie. Pan Doberski — adwokat od miesiąca, — delegat Ministerium Sprawiedliwości na wszelkiego rodzaju wycieczki do Niemiec, oddany został pod Sąd Honorowy Związku Aplikantów Sądowych i Adwokackich i pod Sąd Dyscyplinarny Rady Adwokackiej.

Pan Dziekan Rady Lubelskiej, Zaremba, przez wypowiadanie kilku banalnych komunałów o sądownictwie pozostaje w diametralnej sprzeczności z sędzią Sądu Najwyższego i Redaktorem „Głosu Sądownictwa”, który na uroczystości analogicznej w Warszawie mówił o przesileniu obecnym w sądownictwie.

Przez zaatakowanie mnie stwierdził, że nie rozumie, iż przed uprawnieniem się wyroku nie można potępiać członka

Gen. Franco stosuje sankcje karne

Władze wojskowe gen. Franco aresztowały w Irunie agenta konsularnego francuskiego Durourea oraz zatrudnionych przez niego agentów handlowych.

Na temat tych aresztowań krąży najprzecześniejsze pogłoski. Według jednej z nich aresztowanie 4 obywateli francuskich stanowi represję z powodu dalszego pozostawiania w więzieniu francuskiego brygadiera komendanta wojskowego Iruu Troncoso.

DZIENNIKARZE, OFIARY WOJNY

Trumny z ciałami dziennikarzy zagranicznych, którzy zostali zabici przez pocisk artyleryjski pod Teruelem, przekroczyły granicę i zostały złożone na dworcu w Henday. Trumnom towarzyszyli

sześć służby prasowej rządu gen. Franco, Mery del Val i wielu przedstawicieli Rządu. Przedstawiciel władz francuskich złożył kondolencje członkom delegacji hiszpańskiej.

NOWY ZARZĄD GEN. UNII PRACY

BARCELONA (PAT). Wyhory nowego zarządu Generalnej Unii Pracy dały następujące wyniki: Przewodniczący Gonzales Pena, wiceprzewodniczący Edmond Dominguez, sekretarz generalny Rodriguez Vega, wicesekretarz Amara del Rosal, skarbnik Filip Pretz. Nowy zarząd będzie miał siedzibę w Barcelonie. Kompetencje zarządu pozostają te same. Jedynie wejście 4 nowych członków, zbliżonych do Largo Cabal-

lero zmieniła skład jego. Nowy zarząd postanowił wydać manifest do proletariatu hiszpańskiego i przesłać pozdrowienia prezydentowi republiki i ministrowi obrony narodowej.

Wojna na Dalekim Wschodzie

zanosi się na długo

Japoński minister Skarbu dr. Kaya zwrócił się w przemówieniu noworocznym do narodu japońskiego z wezwaniem do udzielenia politycznego i finansowego poparcia Rządowi i DO PRZYGOTOWANIA SIĘ DO DŁUGIEJ WOJNY. Podnosząc zwycięstwa militarne Japonii, minister zaznaczył, że ostateczny tri-

umf wojsk japońskich zapewni pokój na Dalekim Wschodzie.

Bombardowanie Hankou

Brytyjskie okręty na rzece Yangtse otrzymały rozkaz strzelania, w razie gdyby zostały zaatakowane podczas nalotu samolotów japońskich na Hankau.

Tajemniczy wybuch rurociągu

W poniedziałek wieczorem mieszkańcy jednego z przedmieść Dueseldorfu a następnie dwóch dalszych miejscowości tamtejszego okręgu przemysłowego zaalarmowani zostali trzema kolejnymi wybuchami. Jak się okazało, eksplodował gaz w długim rurociągu. Słup płomieni sięgał 30 m. wysokości. W miejscach eksplozji potworzyły się głębokie lejce. Wskutek energicznej akcji ratunkowej udało się zapobiec nie-

zwykle groźnej katastrofie. Ogień ugaszono i uszkodzenie rurociągu niezwłocznie naprawiono. W pobliskich domach eksplozja wyrządziła jedynie niewielkie szkody materialne. Ofiar w ludziach nie było. Przyczyny wybuchów nie są wyjaśnione. Według przewidywań rurociąg w trzech miejscach został uszkodzony skutkiem tektonicznych wstrząsów gruntu. (PAT).

Taras Bulba groźny dla Sowietów

MOSKWA (PAT). — „Prawda” zaatakowała operę kijowską z wystawieniem sztuki „Taras Bulba”. Opera ta, zdaniem „Prawdy”, zbyt nie idealizuje „polskich interwen-

cjonistów”, mimo, iż reżyser usunął z trzeciego aktu poloneza. Wystawienie opery „Taras Bulba” w niezmienionej formie było dziełem, jak pisze „Prawda”, burżuazyjnych nacjonalistów i agentów fałszywostwskich. Lubczyński Chwyl i b. dyrektora, Janowskiego (Lubczyński, jako premier ukraiński, rok temu wygłosił na 8-ym zjeździe Sowietów patriotyczną mowę, skierowaną przeciw Polsce).

Opera „Taras Bulba” została wznowiona bez poprawek i zgody szefa wydziału do spraw sztuki przy Radzie Komisarzy Ludowych Ukrainy, Gryszki. „Prawda” wzywa do oczyszczenia opery kijowskiej od „wrogów ludu”.

P. Prezydent R. P. w Spale

Dnia 4 stycznia w godzinach popołudniowych p. Prezydent R. P. przyjechał w obecności dyrektora protokołu dyplomatycznego min. Romera na audyencję połączoną w Spale, opuszczając go swe stanowisko pości szwedz-

kiego p. Bohemana, który wręczył p. Prezydentowi R. P. swe listy odwoławcze.

Po audyencji p. Prezydent R. P. zatrzymał pości Bohemana na herbacie.

Koleje w okresie mrozów i zasp śnieżnych

Dyrekcja okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie, podaje do wiadomości, że:

Niesprzyjające ostatnio warunki atmosferyczne, mrozy i opady śnieżne, powodują opóźnienia pociągów dalekobieżnych i podmiejskich, a w szczególności wywierają ujemny wpływ na sprawność pracy taboru pociągów elektrycznych.

W związku z tym mogą być jeszcze pewne niedokładności i opóźnienia, jak również może za-

chodzić konieczność wyprawiania pociągów, w szczególności elektrycznych, w składach zmniejszonych.

Dyrekcja ze swej strony stosuje wszelkie środki ku zwalczaniu przeszkód i utrzymaniu regularności biegu pociągów.

Podając powyższe do wiadomości publicznej, Dyrekcja prosi podróżnych o zachowanie spokoju i dostosowanie się do utrudnionych warunków podróży.

Wyrok w sprawie 12 górali z Kasinki

We wtorek na sesji wyjazdowej Sądu Okręgowego z Nowego Sącza w Mszanie Dolnej po dwudniowej rozprawie zapadł wyrok: przestępstwo 12-ty oskarżony o zabicie w czasie strajku rolnego w sierpniu ub. r. w kasince Ma-

łej. W wyniku rozprawy 9 osób zostało skazanych na kary od 8 miesięcy do 1 roku i 6 miesięcy bezwzględnej więzienia. Trzej oskarżeni zostali uniewinnieni. Szczegóły rozprawy sądowej podajemy na str. 2.

W NIEMCZECH

W nocy na wtorek w różnych okolicach Niemiec spadły gęste śniegi i zapanował silny mróz. W górystej Bawarii zanotowano rekordową temperaturę — 30 st. Celsjusza poniżej zera i 300 pługów odśnieżających. W ko-

we pokryły się głęboką warstwą śniegu. W Berlinie warstwa śniegu wynosi około 20 cm, a miejscami dochodziła rankiem do 40 cm. Na miasto wyruszyły niezłocznie kolumny robotników i 300 pługów odśnieżających. W ko-

munikacji miejskiej, a także w podmiejskim ruchu kołowym zanotowano poważne przerwy i opóźnienia, w ruchu dalekobieżnym pociągi musiały miejscami posuwać się żółtym krokiem. W południowej Bawarii wstrząsano żegluga rzeczna.

Ze Szczecina donoszą o silnych zawiązkach śnieżnych. Żegluga na Odrze i morzu utrzymano z wielkim trudem za pomocą silnych holowników i łamaczy lodów.

WE FRANCJI

Nad całą Francją przechodził obecnie fala silnych mrozów, niebotowanych od szeregu lat. We wtorek spadł w Paryżu obfity śnieg. Ze wszystkich okolic kraju nadchodzą wiadomości o spadku temperatury, która dochodzi do 15 st. R. poniżej zera.

W pogoni za kawałkiem chleba

W okresie świąt wyjechały do Belgii trzy pociągi rodzin górników polskich, którzy w roku bieżącym zatrudnieni zostali w kopalniach belgijskich. Każdy transport składał się 500 do 600 rodzin. Ogółem z dziećmi wyjechało do Belgii blisko 5000 osób. Z emigrantami przybyło kilkadziesiąt wagonów bagażu.

Na belgijskiej stacji granicznej Montzen transporty spotkali przed

stawiciele polskich władz konsularnych, oraz delegatki Kół Polek z okręgu Leodium, które obdarzyły dziatwę słodyczkami i owocami.

Z Montzen transporty skierowano do Limburgii, Leodium, Charleroi, Mons.

Władze belgijskie wydały pozwolenie na sprowadzenie w styczniu pozostałych w Polsce rodzin górniczych.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

SPORT ROBOIN CZY

OBOZY NARCISKIE Z. R. S. S. W ZAKOPANEM

Sekcja narciarska Zw. Rob. Stow. Sport. R. P. organizuje szereg obozów narciarskich w Zakopanem dla członków Sekcji i bratnich organizacji. Zaprasza się kluby sportowe, zrzeszone w Z. R. S. S., członków związków zawodowych, oddziały T. U. R. i młodzież do wzięcia udziału w tych obozach. Obozy odbędą się w okresie od 10 stycznia do 30 marca w turnusach 10-odniowych i 14-dniowych. Opłata wynosi za 10-dniowy turnus 35 zł. 50 gr., a za 14-dniowy — 5 zł. Opłaty te obejmują: zakwaterowanie, wyżywienie 4 razy dziennie, naukę narciarstwa pod kierunkiem instruktorów P. Z. N. i także koszty klimatyczne.

W czasie trwania obozów urzędowo będą wycieczki do Morskiego Oka, Pięciu Stawów, Rohonia i t. d. Zgłoszenia przyjmuje Sekcja Narciarska Z. R. S. S. w Warszawie, Czerwonego Krzyża 20, III piętro w godz. 18 — 20.

DZISIEJSZE ROBOTNICZE ZAWODY BOKSERSKIE

Dziś we środę o godz. 19 w lokalu RKS Skra przy ul. Okopowej rozegrano ostatni robotnicze zawody bokserskie młodzików.

Dokończenie zawodów we czwartek o godz. 19.

HOKEI

JUDAPESZTEŃSKI FORENCVAROS PROWADZI W TURNIEJU KRYNICKIM

W poniedziałek wieczorem w trzecim dniu międzynarodowego turnieju hokejowego o mistrzostwo Krynicy rozegrano przy temperaturze — 20 st. dwa spotkania.

W pierwszym spotkaniu Warszawianka pokonała Jaworzynę Krynica 3:0 (1:0, 1:0, 1:0). Wynik meczu nie odzwierciedla stosunku sił, gdyż miejscowi przeważali w pierwszej i trzeciej fazie gry. Brak rutyny u młodych napastników krynickich nie pozwolił im na wyeksplorowanie sytuacji podbramkowej.

W drugim meczu, który stał na bardzo wysokim poziomie, a był właściwie jednym z finałów turnieju Cracovia pokonała mimo pesymistycznych przewidywań, berliński Rotweiss 1:0, odrywając decydujący punkt w ostatniej tercji.

Po trzech dniach turnieju tabela zawodów przedstawia się następująco:

	pkt.	st. br.
1) Ferencvaros	4	4:0
2) Warszawianka	4	5:1
3) Rotweiss	2	3:2
4) Cracovia	3	1:1
5) K. T. H.	0	2:5
6) Jaworzyna	0	0:6

BOKS

CZY POLUS PRZEJDZIE NA PROFESJONALIZM

W ostatnich dniach rozegrały się polskie jakoby znany pięściarz Warszawianki mistrz Europy w wadze piórkowej Polus otrzymał miało propozycję przejścia na profesjonalizm z Argentyną i zamierzał po ukończeniu służby wojskowej propozycję tę zaakceptować.

CHMIELEWSKI WALCZY W WARSZAWIE

W nadchodzącą niedzielę rozegrany zostanie w Warszawie, w teatrze Nowości ciekawy mecz bokserski pomiędzy Józefem „KP” Polonią. Łodziański pierwszy dzień w najpiękniejszą składzie z Chmielewskim w składzie i „wypożyczonym” Jaskółką w wadze ciężkiej.

Bilans sportu polskiego

CIEŻKO/TLETYKA

Zapamiętajmy nasz wielki niepowodzenie sezonu międzynarodowego. Na mistrzostwach Europy i Paryża obaj nasi reprezentanci Krymski i Staniewicz odpadli we wstępnych rozgrywkach. Na mistrzostwach Europy w walce wolno-amerykańskiej startował emigrant polski Drzymała również bez powodzenia. Jedyną sukcesy zanotowała reprezentacja Warszawy, bijąc w Prusach Wschodnich reprezentację Królewską 13:10 i kombinowaną reprezentację trzech miast pruskich 15:5.

W kraju zamarzała się pewna poprawa poziomu ogólnego zapamiętania, zwłaszcza na terenie Warszawy.

Mistrzostwo Polski zdobyli w zapamiętaniu Rokitka, Świętosławski, Śliżak, Hinc, Krymski, Jakubowski i Kozarski, a w podnoszeniu ciężarów Matuszewski, Niedzielski, Krementel, Sadowski, Kaszuba, Jankiewicz. W rozegranych po raz pierwszy mistrzostwach polskich w stylu wolno-amerykańskim mistrzostwo zdobyli według kolejności waga Kuchta, Sawka, Świętosławski, Hinc, Krymski, Jakubowski, Kozarski.

GRY SPORTOWE

Jak zwykle, bardzo obfity był program drużyn gier sportowych. Najlepsze wyniki międzynarodowe osiągnęli wiozący koszykarze, chcieli w nb. szczególnie uzyskali lepsze wyniki, aniżeli w roku poprzednim. Na mistrzostwach Europy w Rydze zajęliśmy 4-te miejsce za Litwą, Włochami i Francją. Częściowo zrehabilitowaliśmy się na mistrzostwach akademickich świata w Paryżu. Nasza drużyna kobiece zdobyła mistrzostwo świata przed Litwą, a w rozgrywkach męskich wicemistrzostwo świata w Łotwie.

Jedyny międzynarodowy mecz rozegrany w szczyptorniaku z Rumunią przegraliśmy 8:10. W spotkaniach międzynarodowych w szczyptorniaku ponieśliśmy również liczne porażki. Berlin pokonał Warszawę 22:1 i Poznań 11:3. „Wiener Sportklub” rozgromił wicemistrza Polski katedwicki Pogoń 9:4. Jedyni skurca odniosła Warszawa, bijąc Czerniowce 13:4.

Ze spotkań międzyklubowych najwyższy kontakt utrzymaliśmy nadal z przystawami bałtyckimi, zwłaszcza z Estonią i Łotwą. Mecz koszykówki kończył się przeważnie naszymi zwycięstwami nad gośćmi. Jedną z najpoważniejszych imprez międzynarodowych był ciekawy mecz 5-ciu miast w siatkówce pań. Zwycięstwo odniosła Warszawa przed Tartu, Ryga, Karkowem i Łodzią.

Mistrzostwo Polski zdobyły: w koszykówce męskiej AZS Poznań, kobiecej AZS Warszawa, w hasele IKP Łódź, w szczyptorniaku KPW Poznań, w siatkówce kobiecej HKP Łódź. W pałani: mistrzem Polski jest K. S. Kościński. Ta ostatnia gra jest uprawiana wyłącznie na Śląsku.

Płk. de La Rocque nieuleczalny pieniacz

Sąd paryski wyznaczył na dzień 7 lutego początek nowej rozprawy w drugiej serii procesów o zniesławienie, wytoczonych przez płk. La Rocque szeregowi dzienników i dziennikarzy paryskich. Druga seria tych procesów obejmuje 25 skarg. Jednakże po ożreczeniu, wydanym w pierwszej serii — 15 skarg, liczyć się nale-

ży z tym, że płk. La Rocque może wycofać oskarżenia, uważając, że rozprawa sądowa nie daje mu żadnej satysfakcji, a nawet, jak to wyraża otwarcie „Petit Journal”, wyroki sądowe stają się tylko aktami prześladowania płk. La Rocque i narządami taniącym jego pracę organizacyjną.

Olbrzymi postęp motoryzacji Niemiec

Provizoryczny bilans motoryzacyjny Niemiec za 1937 r. wykazuje, że liczba samochodów osobowych przekroczyła w tym roku milion, co stanowi podwojenie w stosunku do 1932 r. 1/2 tej liczby stanowiły małe wozy. Liczba motocykli wzrosła do 1,3 miliona. Liczba samochodów ciężarowych do 320.000. W ten sposób

według obliczeń prasy niemieckiej, Niemcy pod względem motoryzacyjnym zajmują dziś czwarte miejsce na świecie za Stanami Zjedn., W. Brytanią i Francją. Na rok bież. zapowiadane są dalsze kroki, zapewniające rozwój motoryzacji zarówno dla potrzeb gospodarczych, jak i wojskowych Rzeszy.

Opowieści drutów telegraficznych

KATASTROFA LOTNICZA

Samolot komunikacyjny, lecący z Mediolanu uległ katastrofie. Złotona 3 osób załoga samolotu i 3 pasażerów straciła życie. Przyczyną katastrofy było przypuszczalnie silne ochłodzenie skrzydeł samolotu. Wypadek zdarzył się w Frankfurcie nad Menem.

ZGON WYBITNEGO POLITYKA

W Ottawie zmarł sir George Perley, wybitny członek stronnictwa konserwatywnego, który odegrał dużą rolę podczas wojny światowej jako minister, któremu podlegał ekspedycyjny korpus kanadyjski. Sir George Perley był wysokim komisarzem Kanady i członkiem gabinetu imperialnego podczas wojny. Podpisał on w imieniu Kanady Traktat Warszawski i był delegatem kanadyjskim

do Ligi Narodów. Sir Perley liczył 80 lat.

ODNALEZIONA LOTNICZKA

Zaginiona lotniczka francuska Maryse Hiles została odnaleziona. Jak donoszą z Basorah, samolot jej znajdują się w odległości 30 km. od Dżeski (przyładek w Persji nad zatoką Ormuz).

SARNY NA KRZE

W środkowisku Królewca wydarzył się niecodzienny wypadek, a mianowicie: Na krze lodowej, spływającej rzekę Pregolą, znajdowała się sarna, której przechołnie pomogli wyrostki się na brzeg. Sarnę odstawiono do komisariatu policji, gdzie niebawem sprowadzą jeszcze inną sarnę, uratowaną w podobny sposób. Obie sarny umieszczone zostały w zwierzyńcu miejskim.

CZWORO DZIECI ŻYWCEM SPALONYCH

W miejscowości Donston on Tyne (Anglia) wydarzył się pożar, który spo-

ADWOKAT Włodzimierz GOTTLIEB

prowadzi kancelarię w KRAKOWIE, GRODZKA 32, II p. tel. 111-80

Wyprawa pod biegun

Przebywający w leningradzkim porcie łamacz lodów „Jermak”, udaje się w tych dniach do bieguna północnego, gdzie zamierza wziąć

na pokład uczonych sowieckich, przebywających od szeregu miesięcy na krze lodowej, w okolicach bieguna. (ATE).

Wypoczynek dyplomatów Po trudach, czy przed trudami?

We wtorek przed południem przybył do Grasse na Riwierze francuskiej minister Eden wraz z małżon-

ką. Min. Eden zabawi na Riwierze do połowy stycznia, spędzając tu swój urlop wypoczynkowy. Na Riwierze francuskiej przebywa obecnie poza tym wielu innych polityków angielskich, w tej liczbie kanclerz skarbu sir John Simon, który zatrzymał się w Monte Carlo oraz b. premier Lloyd George, który zamieszkał w Cap d'Antibes. Oczekiwane jest również przybycie nowego doradcy dyplomatycznego gabinetu angielskiego sir Robert Vansittarta. Z pólód polityków francuskich przebywają obecnie na Riwierze byli premierzy francuscy Tardieu oraz Flaudin.

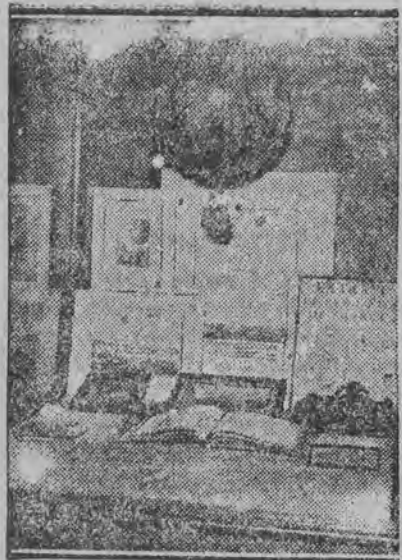
Zgon b. posta Tab czyńskiego

We wtorek zmarł nagle w Pomaniu s. p. Tadeusz Tabczyński, b. poseł Stronnictwa Narodowego na Sejm Ustawodawczy i na drugi Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. (ATE).

Od 155 lat trwa walka o panowanie w powietrzu

Pierwsze loty balonem

odbyły się w 1783 r. w Paryżu

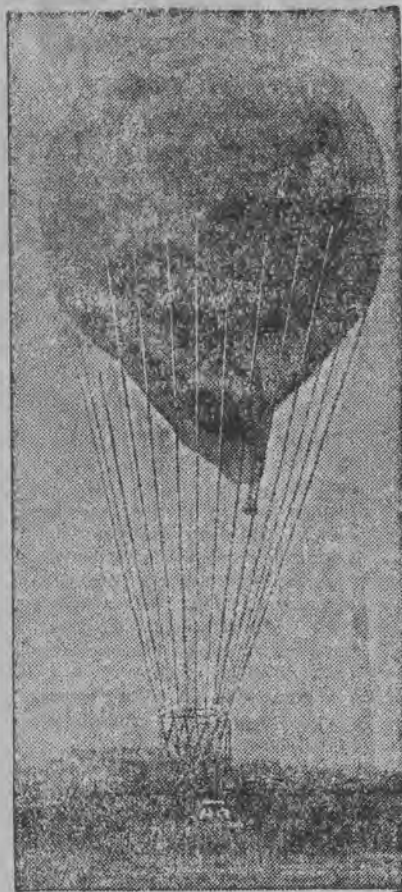

BALON MONTGOLFIERA

Pierwsze balony kuliste, zbudowane przez braci Montgolfier, stworzyły nową erę w dziejach baloniarstwa. Od tego momentu, t. j. od r. 1783, dokonywano stałe prób, przeważnie wieńczonych powodzeniem. Współpracownik Montgolfierów, Pilatre de Rozier, zachęcony sukcesem swych mistrzów, dokonał w listopadzie 1783 roku

PIERWSZEGO WZLOTU BALONEM

w towarzystwie markiza D'Arlande. Drugim śmiałym balonia-

BALON NAJNOWSZEJ KONSTRUKCJI SOWIECKIEJ

rzem, który odważył się na przełot nad kanałem La Manche, był Franciszek Blanchard, który też zapisał się w dziejach kultury i cywilizacji świata, jako

TWORCA POCZTY LOTNICZEJ

Przewiózł on mianowicie po raz pierwszy pocztę z Filadelfii do New Jersey: przesyłka ta zawierała m. in. niesłychanie cenny dokument w postaci listu Jerzego Waszyngtona, napisanego w związku z powtórny obieraniem na prezydenta Stanów Zjednoczonych.

Opinia publiczna odnosiła się jednak z wielkim sceptycyzmem do zamierzeń ówczesnych baloniarzy. W prasie ukazywały się stałe artykuły pseudo-naukowe, zaprawione obfitą satyrą i ironią, pojawiały się karykatury i ryciny, ośmieszające niepomyślne wyczyny pionierów lotnictwa balonowego.

Ale pewni zwycięstwa śmiałowie nie ustawali w dokonywaniu nowych prób. Jeszcze w 1785 roku aeronauta Vincent Lunardi, Anglik pochodzenia włoskiego, DOKONAŁ POD LONDYNEM KILKA POMYSŁNYCH WZLOTÓW BALONEM WOLNYM. Powodzenie prób Lunardiego zachęciło do dalszych usiłowań w tej dziedzinie. Lunardi zwrócił uwagę na wartość balonu jako środka obserwacyjnego dla celów badań atmosferycznych i strategicznych. W ten sposób W BITWIE POD FLEURUS W ROKU 1794 UŻYTO PO RAZ PIERWSZY BALONÓW DLA CELÓW OBSERWACYJNYCH.

Pod Hastings w roku 1795 wzbił się balon sferyczny, dokonując pomiarów i obserwacji meteorologicznych. W 1804 r. znakomity fizyk Gay-Lussac użył balonu do tych samych celów.

Nowa epokę rozwoju baloniarstwa otworzył wiek XIX. Słynny rysownik i fotograf paryski Daumier w roku 1860 wzbił się balonem, dokonując po raz pierwszy

ZDIĘĆ Z LOTU PTAKA

Na ten okres przypada również kilka prób, dokonanych przez ko-

biety. Słynny francuski polityk Gambetta, podczas oblężenia Paryża przez Prusaków w roku 1870 do-

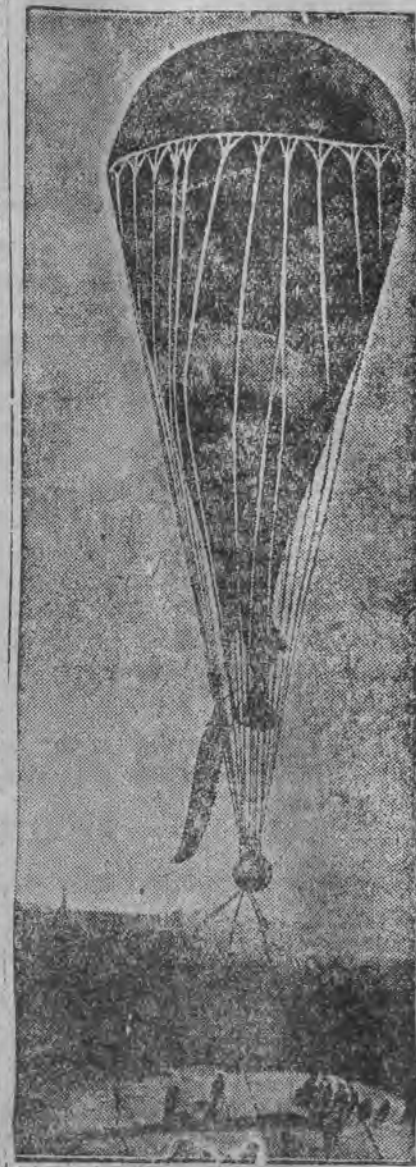
konywał kilkakrotnie przelotu PONAD LINIAMI NIEPRZYJACIELSKIMI.

Najdłuższy przelot, odbyty wraz z jego przyjaciółmi, Spullerem zakończył się pomyślnym lądowaniem w Montdidier, poczym aeronauci powrócili do oblężonego Paryża, narażając się na wielkie niebezpieczeństwa. W tym samym roku balon „Ville d'Orléans”, wystartowawszy jesienią w kierunku Tours, gdzie podówczas schronił się rząd,

ZGINĄŁ BEZ WIEŚCI

Aeronautyka francuska, szcycąca się najstarszymi tradycjami w dziejach baloniarstwa, przeży-

wała obok momentów triumfu, liczne chwile trwogi i żaloby. Świeci ona przykładem innym państwom Europy, a przede wszystkim Polsce, której baloniarstwo zapisało się w dziejach lotnictwa świecymi sukcesami naszych baloniarzy, kilkakrotnych zdobywców pucharu Gordon-Benneta.

BALON STRATOSFERYCZNY
PICCARDA

Dzieje rozwoju prasy angielskiej

Dynastje i koncerty prasowe

Milionowe nakłady pism londyńskich

Fleet była niegdyś małą rzeczką, a dzisiaj jest ściekiem. Fleet Street jest ulicą, która stanowiła siedzibę dzienników londyńskich. Obecnie tylko dwa — „Daily Telegraph” i „News Chronicle” pozostały jej wierne, ale i inne nie wyprowadziły się zbyt daleko.

Centrum dziennikarskie Londynu było niedawno bardzo zdenerwowane na wiadomość, że najstarszy dziennik „Morning Post” założony w r. 1772 przechodzi na własność lorda Camrose, właściciela koncernu prasowego z dziennikiem „Daily Telegraph” na czele. Niewiadomo jeszcze jaki będzie los najstarszego dziennika londyńskiego, który był organem klasy przypominającej junkrów pruskich, oczywiście w znacznie przyjemniejszej angielskiej odmianie. Stare damy na wsi i emerytowane pułkowniki byli wiernymi czytelnikami „Morning Post”, która odznaczała się większą zaiste szczerością. I tak w czasie wojny pismo to wyraziło się o premierze Asquithu, że „zgadzając się na powszechną służbę wojskową przypominał kota, którego ciągną za ogon po gładkiej powierzchni fortepianu”. Tym razem znów zakłócał polemikę z prasą liberalną stwierdzeniem, że „dyskusja taka może człowieka przyprowadzić o rozmiękczenie mózgu”.

Drugim z kolei najstarszym dziennikiem jest wielki poważny „Times”, który urodził się w r. 1785. Po nim następuje „Observer” z datą urodzenia 1791, który jest dziś tygodnikiem wychodzącym w niedziele.

W pierwszej połowie XIX wieku prasa angielska była komplet-

nie odmienna od dzisiejszej. Były to poważne, suche, drobno wydrukowane dzienniki z małymi tytułami, bez podtytułów, podające dyskusję w parlamentcie. Ogłoszenia niemal że nie było. Panie nie czytały gazet, podobnie jak nie paliły papierosów.

Miedzy latami 1880 i 1890 nastąpiła w konserwatywnej dotąd prasie angielskiej kompletna rewolucja, która we Francji przeprowadzona została mniej więcej o pokolenie wcześniej. Zdolni dziennikarze i sprytni wydawcy, jak Alfred Harmsworth późniejszy lord Northcliffe, W. T. Stead i inni byli jej głównymi autorami. Po zaczęły się ukazywać „magazyny” dla szerokich mas, które po wprowadzeniu przymusu szkolnego opa-

nował głód lektury. Uzyskały poczytność popularne dzienniki wieczorne, które pozyskiwały sobie takich utalentowanych początkujących wtedy pisarzy, jak Wells i Conan Doyle. Prasa popularna zajęła się zagadnieniami dnia, wskazywała i atakowała nadużycia, przeprowadzała sensacyjne ankiety.

Zmienił się kompletnie zewnętrzny wygląd dzienników. Na pierwszej stronie pełno ilustracji i tytułów — i tylko bardziej konserwatywna część prasy, jak „Times”, pozostała przy dawniejszym zwyczaju, na mocy którego okładka pisma zawiera ogłoszenia. Zresztą i ta metoda jest bardzo rentowna dla wydawców. Lord Northcliffe był jednym z naj-

bardziej pomysłowych organizatorów koncernów prasowych. Idea jego polegała na tworzeniu grupy wydawnictw, złożonej z pism porannego, wieczornego, niedzielnego i ilustrowanego. Obok niego pojawili się konkurenci, a wielki przemysł otwartymi szeroko drzwiami wkroczył na teren prasy.

I tak prasa liberalna znajduje się w rękach przemysłu wytwarzającego kakao. Właściciel „Daily Express” pisał o największym nakładzie, lord Beaverbrook, jest właścicielem ogromnych zakładów papierniczych.

Ginące stare pisma, nie umiające przystosować się do nowych warunków, a te które utrzymały się osiągnęły zawrotną wprost nakład. I tak „Daily Express” sprzedaje dziennie w prenumeracie i w kolportażu około 2.300.000 egzemplarzy, „Daily Herald” przekroczył również 2.000.000, „Daily Mail” osiągnął cyfrę przewyższającą 1.700.000, liberalny „News Chronicle” figuruje z liczbą 1.335.000. Poważny „Times” natomiast nie przekroczył 200.000 egzemplarzy.

Prasa angielska jest wielką potęgą ekonomiczną, polityczną i ideową. Mimo ogromnego rozwoju ekonomicznego i uprzemysłowienia, dziennikarz angielski należy do najbardziej niezależnych i solidnych dziennikarzy świata. A w prasie angielskiej mimo polowania na sensację, któremu oddają się dzienniki bulwarowe, występuje cecha stanowiąca o jej autorytecie — a jest nią możliwie duża doza obiektywizmu, dążenie do autentyczności i do mówienia prawdy.

PIERWSZA KOLUMNKA „DAILY HERALDU” CENTRALNEGO ORGANU ANGIELSKIEJ PARTII PRACY POD WZGLĘDEM ILOŚCI EGZEMPLARZY JEST TO DRUGI DZIENNIK NA ŚWIECIE.

Targ na żony w Jugosławii

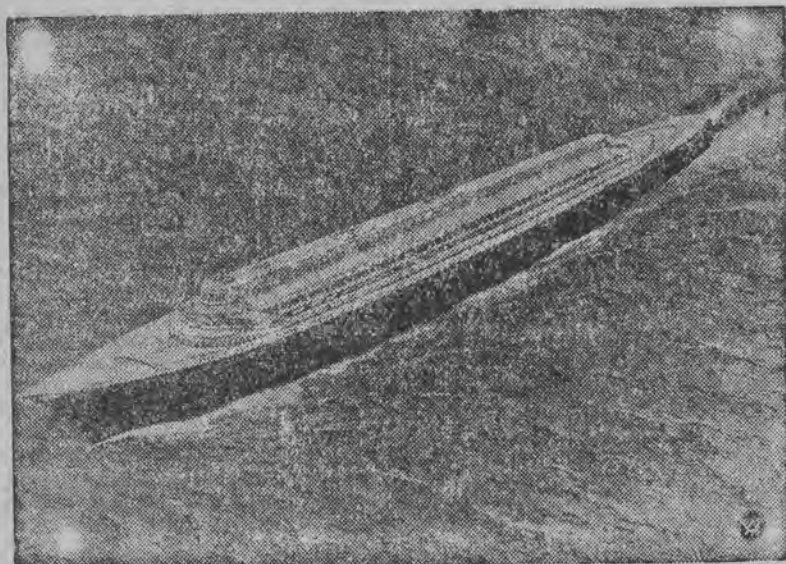
W mieście Szabac w Jugosławii odbywa się raz do roku osobliwy jarmark na żony. Do miasta zjeżdżają się chłopcy z okolicy ze swymi córkami. Dziewczęta przybrane są w najpiękniejsze suknie, a każda z nich kładzie na siebie wszystkie niemal cenne ozdoby ze złota, jakie otrzymała od rodziców. To jest jej wyprawa i posag, który odrzuca daje się ocenić. Niektóre z dziewcząt mają na szyi sznurki całe złotych cekli-

nów, dukatów i innych monet. Przezorni jednak i nauczeni ostatnio doświadczeniem rodziców nie wystawiają już często na widok publiczny posagu w brzęczącej monetcie, lecz zadowolają się zawieszeniem na szyi kandydatki do stanu małżeńskiego kartki z wymienieniem cyfr posiadanych pieniędzy, a czasem nawet fotografii, zdjętej z kosztowności rodzinnych.

Telefon w liczbach

Ostatnio w jednym z amerykańskich pism statystycznych zamieszczono szereg liczb, poświęconych telefonom, których obecnie znajduje się na całym świecie 35 milionów. Na sto osób przypada 1,5 aparatu. Największą ilość aparatów posiadają Stany Zjednoczone Am. Półn. — 17 milionów aparatów, na drugim miejscu znajdują się Niemcy — 3,270 tysięcy, później Anglia — 2,579 tysięcy, Francja — 1,441 tys., Kanada — 1,209 tys. W Stanach Zjednoczonych na 100 mieszkańców przypada 13,6 aparatów telefonicznych, w Kanadzie — 11,1. W Europie największe aparaty telefoniczne na 100 osób przypada w Danii i Szwecji — 10,5, we Francji zaledwie 3,6.

Największy parowiec świata

W angielskich dokach okrętowych jest obecnie wykonywany na zamówienie armatorów francuskich, największy w chwili obecnej parowiec świata, którego projekt reprodukuje na zdjęciu. Parowiec ten o długości 450 mtr. i o sile, 300 tysięcy koni parowych w motorach, będzie rozwijał szybkość 37 węzłów.

Pierwsze muzeum polarne

W tej samej woli, niezjącego już znanego badacza polarnego dr. Knuda Rasmussena, leżącej pod Kopenhagą, zostało otwarte pierwsze na świecie Muzeum Polarne. Zdjęcie nasze przedstawia budynek Muzeum Polarne.

Zakłady „Scheibler i Grohman” odzyskują samodzielność

Kto ma powody do zadowolenia?

Jedna z najstarszych w Łodzi fabryk włókienniczych, zakłady przemysłowe Scheiblera i Grohmana, przechodziła kilka lat temu ogromne kłopoty finansowe. „Zjednoczonym Zakładom” przybył z pomocą Bank Gospodarstwa Krajowego, który przejął większość akcji. Nastąpił dłuższy okres „sanacji”, w czasie którego wielki rozgłos uzyskały pensyjki pobierane przez dyrektorów. Np. p. generał Maciszewski pobierał 30.000 zł. miesięcznie. Również inni dyrektorzy i kierownicy byli wcale nieźle opłacani. W zeszłym roku „Łódzianin” opublikował listę tych fantastycznych plac.

Oto jednakże skończył się okres radosnego „sanowania”. Prasa do razi, że zakłady przemysłowe Scheiblera i Grohmana zostały obciążone dzięki specjalnemu układowi

całkowicie usanowane i z powrotem przechodzą do rąk dawnych właścicieli. Ogółem zobowiązania f-my Scheibler i Grohman wyniosły ok. 80 milionów złotych. Moją układowi „Zjednoczone Zakłady” zobowiązały się uregulować swoje zobowiązania w ciągu 24 lat. Rodzina Scheiblerów, która jest pierwszym właścicielem, otrzymuje z powrotem 51 proc. akcji, które do tej pory znajdowały się w posiadaniu B. G. K.

W ten sposób zakończyła się jeszcze jedna próba „upamiętnienia” i „planowej gospodarki” sanacji i widzimy nawrót do liberalizmu i „swobodnej gry sił”.

Bardzo się cieszy z tego powodu „Kurier Łódzki”, który w dłuższym artykule na ten temat m. in. pisze:

„Chcemy w nowej sytuacji „Zje-

dnoczonych Zakładów” dopatrywać się objawów wyciągnięcia się państwa z tych terenów działalności gospodarczej, które właściwie są dla popisu iniejałowy prywatnej.

Łódź ma jeszcze swoje specyficzne powody do zadowolenia: w psychologii łódzian tkwi „wrodzone” uznanie dla zasłużonych rodów przemysłowych i — odwrotnie, niż dzieje się to na całym świecie — łódzianie chętnie widzą powrót tych rodów do „znaczenia”. Gdzieś indziej przecież radują się z cudzego upadku”.

Nie wiemy o jaką tu Łódź chodzi „Kurierowi Łódzkiemu”. Łódź robotnicza nie ma żadnych powodów do zadowolenia z powrotu „rodów”, jak nie miała powodów do radości z rządów p. Maciszewskiego i innych mianowanych komisarzy.

Nie z radością Łódź robotnicza wspomina nazwiska „rodowe” Scheiblerów, Eisertów, Ejtingonów, Konów i innych.

Położenie mas robotniczych nie zmieni się przez fakt przejścia rządu z rąk Scheiblera do rąk Maciszewskiego, czy też przeciwnie. Jeśli ktoś ma powody do zadowolenia, to nie Łódź, a jedynie Scheiblerowie, Grohmanowie i ich przyjaciele.

80-letni przemysłowiec łódzki

w roli łowcy posagowego

Sensacyjna skarga oszukanej, która ma... 70 lat

Wdowa po łódzkim przemysłowcu, 70-letnia Anna Kalmanowicz, właścicielka kilku nieruchomości na terenie naszego miasta, stała zamieszkała w Gdańsku, wystosowała do Urzędu Prokuratorskiego sensacyjną skargę przeciw swemu byłemu mężowi, znanemu na terenie Łodzi przemysłowcowi, Beryszowi Litwinowi, o wyłudzenie posagu w sumie 30 tysięcy złotych.

Jak wynika ze skargi Kalmanowiczowej, zawarła ona przed rokiem znajomość ze starszym od niej o przeszło 10 lat, bo 80-letnim Beryszem Litwinem, również wdowcem i ojcem dorosłych dzieci. Litwin zaczął się starać o rękę mającej wdowy i po pewnym czasie starania jego uwiecznione zostały pomyślnym skutkiem, gdyż w sierpniu ub. roku „młodzi” się pobrali i zamieszkali stale w Gdańsku.

Tymczasem zaledwie po upływie 7 dni Litwin oświadczył swej małżonce, że zmuszony jest w sprawach handlowych wyjechać na pewien czas do Łodzi. Nie przejmując niczego żona, oczywi-

ście, nie przeszkodziła mu w wyjeździe. Minęło jednak parę tygodni, a Litwin nie wracał. Zaniepokojona Kalmanowiczowa zaczęła zasypywać swego nowopoznanego małżonka listami, na które on jednak nie odpowiadał. W końcu zrozpaczona kobieta udała się do Łodzi, ażeby się rozmówić z Litwinem. Wtedy ten oświadczył jej, że nie może z nią dłużej żyć, gdyż rzekomo ich charaktery się nie zgadzają. Na to Kalmanowiczowa zażądała zwrotu posagu w sumie 30 tysięcy złotych. Litwin nie chciał jednak o tym słyszeć.

Kalmanowiczowa, nie mając innego wyjścia, za pośrednictwem swego doradcy prawnego złożyła przeciw swemu byłemu mężowi skargę do Urzędu Prokuratorskiego.

Sprawa ta wywołała wielkie

wrażenie w łódzkich sferach przemysłowych, gdzie zarówno Kalmanowiczowa, jak i Litwin są znani.

Z teatrów

TEATR POLSKI

Dziś o godz. 4 pop. „Tessa”; o godz. 8.30 w. „Gałązka rozmarynu”.

TEATR KAMERALNY

Dziś o godz. 4 pop. „Kobieta bez skazy”; o godz. 8.30 w. „Powrót Mamy”.

TEATR POPULARNY

Dziś o godz. 4 pop. „Kozłowska dziecina”; o godz. 8.15 wiecz. „Moralność pani Dulskiej”.

W RADIO

CZWARTEK, 6 stycznia

8.00 Sygnał czasu. 8.05 Dziennik poranny. 8.15 Koncert poranny w wykonaniu orkiestry wojkowej. 9.00 Transmisja nabożeństwa. Po nabożeństwie około godz. 10.30 Część I: Muzyka (płyty). Część II: Kwintet dęty Konserwatorium Łódzkiego. 11.30 Reportaż z życia. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Poranek muzyczny. 13.00 Wspomnienia ukraińskie o Władysławie Orkanie. 13.15 Muzyka obadowa (ze Lwowa). Orkiestra salonowa. 13.15 Audycja dla wsi. 13.45 Audycja dla dzieci. 16.15 Koncert solistów. 17.00 O książce „Dzieje Polski nowożytnej” — prof. Konopczyńskiego. 17.15 Polska Kapela Ludowa. 18.00 „O miłości do zwierząt” — pogadanka. 18.10 Wiadomości sportowe lokalne. 18.15 Audycja wymienna z Krakowa. 18.40 Koncert życzeń (część I sz.). 19.00 Odczytanie programu. 19.05 Bawimy się w Króla Migdałowego. 19.45 Wiadomości sportowe. 20.06 Tancerka Fanny Klenner — operetka w 3 aktach Jana Straussa. W przerwie około 20.45: Dziennik wieczorny. Pogadanka aktualna. 21.50 Szkice literackie. 22.05 Piotr Czajkowski — Tróć a-moll op. 50. 22.55 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego. 23.00 — 23.30 Koncert życzeń (II część).

Wiadomości z całej Polski

EPIDEMIA

CHOROBY ZAKAZNYCH

We wszechodniowej Małopolski zanotowano objawy zachorowań na: tyfus, szkarlatynę i zapalenie opon mózgowych. Zanotowano kilka wypadków śmiertelnych.

MORDERSTWO NA TLE

PORACHUNKÓW OSOBISTYCH

We wsi Marulew, pow. kolskiego, na tle porachunków osobistych wywiązała się awantura pomiędzy 17-letnim Antonim Wojtyrą a jego rówieśnikiem, Stanisławem Jasińskim, z którym razem sprzedawał choinki, wycięte potajemnie z pobliskiego lasu.

Przy podziale zysków Wojtyra przy pomocy 17-letniego Stanisława Drobinę, napadł na Jasińskiego i kilku uderzeniami żelaznym łańcuchem rozbił mu czaszkę. Ranny wkrótce zmarł. Wojtyrę i Drobinę osadzono w więzieniu.

kowanie. Mam drugą z innej apteki. Mogę ją przynieść.

Zwywo biegła do kuchni, wypchnęła wodę spod kranu zapasową flaszkę i zanosiła do pokoju z całym ceremoniałem.

— Proszę, niech pan skosztuje! Czy i to jest zwyczajna woda?

Pan Grangeot, poza troską o stan nerek, lubił uchodzić za znawcę wód mineralnych. Umoczył więc w bezbarwnym płynie, posmakował językiem, wreszcie rzekł energicznie:

— O, widział! To jest prawdziwa woda mineralna, która tak dobrze robi mi na nerki! W domu tylko taką piję. Kochana Maud, kupuj ją zawsze tam, skąd ta flaszką pochodzi.

— Z przyjemnością, panie Grangeot — zawołała Maud, z trudem powstrzymując wybuch śmiechu — zwłaszcza, że apteka jest tuż pod bokiem!

Przyjaciółka pana Grangeot do trzymała słowa. Nie zdradziła tajemnicy. Gdyby wiedziała, że kamerdyner — stary wyga, od dziesięciu lat wypenia te same flaszki zwykłą wodą, czerpałaby również wodę mineralną, która tak dobrze służy nerkom... z wodociągów.

Thum. K. L.

Pod ostrym kątem

Jasnovidz w Teatrze i echa sylwestrowe w „Echu”

We wtorek odbyła się w teatrze Polskim o godz. 8.30 w. premiera sztuki Zygmunta Nowakowskiego „Gałązka rozmarynu”.

Już o godz. 5 pop., w nadesłanym biuletynie Łódzkich Teatrów Miejskich przeczytaliśmy co następuje:

„Premiera wyborowej sztuki Zygmunta Nowakowskiego „Gałązka rozmarynu” PRZYJĘTA ZOSTAŁA PRZEZ PUBLICZNOŚĆ Z MANIFESTACYJNĄ SERDECZNOŚCIĄ. Bohaterskie dzieło... obrazki... (itd.) znalazły MOCNY ODDZWIĘK WŚRÓD WIDZÓW.

Referent prasowy teatrów jest widocznie jasnovidzem, skoro potrafi przewidzieć przebieg premiery na kilka godzin przed przedstawieniem.

Powracając do biuletynu i „jasnovidztwa” referenta prasowego teatrów miejskich, nie możemy powstrzymać się od uwagi, iż takie szablonowe „komunikaty” nie osiagają wcale zamierzonego celu.

Przypuścmy, że istotnie biuletyn teatralny przewidywał wszystko dość trafnie. I „manifestacyjna serdeczność” była, i „mocny oddźwięk wśród widzów”. Ale mogło „coś” takiego się stać, jak np. pożar, przerwanie dopływu prądu i premiera mogła się nie odbyć.

Albo publiczność, skłonna, w/g biuletynu, „do serdecznych manifestacji”, zachowywałaby się podobnie, jak na przedstawieniu w sali teatralnej Geyera (31.XII 37).

Ten biuletyn właśnie przypominał mi wypadek, jaki zdarzył się przed paru laty w teatrze Łódzi. Sprawozdawca teatralny jednego z łódzkich dzienników nie mógł pojechać na premierę teatralną. Znał treść sztuki, miał pod ręką obsa-

de aktorską, napisał w nocy sprawozdanie i ukazało się ono następnego dnia. Jakież było zdziwienie całej redakcji, no i samego sprawozdawcy, gdy okazało się, że premiera nie odbyła się z przyczyn od dyrekcji teatru niezależnych...

Ow krytyk miał wyraźnego pecha...

Z teatrami miejskimi w Łodzi jest sytuacja nieco podobna. Dyrekcja ma pieniądze (z kasy miejskiej), ale pecha ma ją łódzianie, że muszą chodzić do teatru, mającego taki repertuar, jak „łódzkie teatry miejskie”.

I choć komisja teatralna wyraziła podobno „jednogłośnie” podziękowanie dyrekcji za „odpowiedni repertuar” i „wysoki poziom”, prawda jest, że sale teatralne świecą pustkami i tylko na „Pygmalionie” oraz „Tessie” była możliwa frekwencja tej publiczności, która za pieniądze chodzi do teatru, bo kartkowiczów trzeba... odliczyć.

Ala jak się dostałe ogromne subwencje z kasz miejskiej, to na inne „drobiazgi” uwagi się nie zwraca.

**

Jasnovidz znajduje się również w redakcji łódzkiego „Echa”. Numer noworoczny tego pisma ukazał się na miesiąc o godz. 2-jej w nocy, a znaleźliśmy w nim przebieg nocy sylwestrowej do godz. 6-7 rano. Nie dziwimy się zresztą takiej drobnostce, skoro „Echo” już rok temu zdobyło dla gen. Franco Madryt, obecnie zaś pospieszyło się bardzo ze zdobyciem Teruel.

Biedny Ossowiecki ma szaloną konkurencję. Pojawia się cała armia domorosłych jasnovidzów.

więcej w ten sposób ułożył swe doczesne dni.

Spał do dziewiątej rano, po tym kąpiel, masaże i inne zabiegi toaletowe. Stary kamerdyner podawał śniadanie, które składało się z befsztyka, pieczywa i wody mineralnej. Mały spacer po bulwarach między jedenastą i dwunastą zamykał tę część dnia i dostarczał apetytu do południowego posiłku.

Po obfitym drugim śniadaniu pan Grangeot poczytywał nieco, po czym brał się natychmiast do pracy. Polegała ona na segregowaniu akcji, obligacji, polis i innych papierów wartościowych, które z lubością oglądał na wszystkie strony. Po obiedzie aktualnych kuponów, układał je starannie w przygotowanej kopercie.

Od piątej do siódmej trwała nieodmienna wizyta u Maud, podczas której w zimie siadywał przy kominku, a w lecie przy oknie. Maud podawała mu napój dietetyczny — szklankę wody mineralnej, której picie uważał za niezbędne dla regulowania czynności nerek. Rozmawiano; ona opowiadała, co robiła podczas dnia, o odwiedzinach w sklepach czy magazynach oraz o tym, co zamierza w najbliższym czasie. On pił wodę małymi łykami, podnosząc do ust pergaminy kufelki, dawał mądre rady i gładził Maud po ręce. Z uderzeniem godziny siódmej podnosił

się, całował przyjaciółkę po obojętności w czoło i udawał się do klubu na obiad. O godzinie dziesiątej kładł się już do łóżka.

Z tego, skrupulatnie stosowanego podziału dnia ciągnął pan Grangeot podwójny zysk. Czui się znakomicie i żył w przekonaniu, że z matematyczną dokładnością rozwiązał problemat szczęścia.

Maud była zbyt mądra, aby zlekceważyć przyjaciela starego pana. Miała w duszy śmiech ironii wobec drobnych scen zazdrości z jego strony, ale strzegła się pilnie, by nie wykazać, jakim wstrętem napawały ją stale jego wizyty, podczas których picie wody mineralnej celebrował jak nabożeństwo.

Starła się dogodzić mu. Przez całych dziesięć lat usiłowała być dobrą, tolerowała jego słabości, przede wszystkim w dziedzinie diety, podawała mu wodę mineralną, którą pan Grangeot uważał za przywracającą młodość.

Tego dnia jednak nie wszystko wydawało się w porządku. Pan Grangeot jak zwykle zwilżył wargi napojem, wnet jednak cofnął szklankę i rzekł podnieconym głosem, nie bez wyrzutu:

— Maud, oszukujesz mnie!

Oskarżona zarumieniała się:

— Ależ, panie Grangeot! O co chodzi?

— Tak, oszukujesz mnie — do-

wodził starszy pan, nie bacząc na zdumienie przyjaciółki. — Już dawno chciałem ci to powiedzieć, ale miałem jeszcze wątpliwości. Dziś jednak jestem zupełnie pewny. Ta woda nie jest kryniczna, lecz zwykłą, którą wypiełniaz firmowe flaszki i dajesz mi do picia!

Maud, która oczekiwała zupełnie innego zwrotu spreczki, odczłębła niewiedząco, po czym od powiedziała zasmucona:

— Jakże to brzydko, panie Grangeot, że posadza mnie pan o tego rodzaju oszustwo! Miałabym w taki sposób podejrzować pana, który jest uosobieniem dobroci! Gdyby pan dobrze obserwował, spostrzegłby pan, że w jego obecności odpieczętowałam korek.

— No, to łatwo...

— Panie Grangeot, przysięgam!

— Jeżeli tak, powiedz mi, dlaczego woda, którą podaje mi służący w domu ma zupełnie inny smak, aniżeli ta, którą tu piję?

Maud była tak wściekła z powodu niezawinionego podejrzenia, że początkowo nie znalazła odpowiedzi. Nagle błysnęła jej myśl, wyjaśniająca dziwne podejrzenie. Należało tylko zrobić próbę, może zadowoli starego głupca.

— Nie wiem, co jest we flaszkach — rzekła spokojnie. — W każdym razie jest to oryginalne opa-

Roger Regis

Cudowna kuracja

Mały zegar ścienny wybił pięć razy, a równocześnie rozebrzmiał dzwonek przy drzwiach wejściowych. Jasnovidz Maud zeskokczyła z kołki, mruczając:

— Stary osiół, ani jednego dnia nie pozostawił mnie w spokoju; jak dobrze pójdziesz, ten człowiek jeszcze w dniu śmierci zjawi się tu ze zwykłą punktualnością.

Zatrzymała się przed lustrem, przyoblekając usta w uśmiech, równie sztuczny jak barwa brzośkwini na policzkach i połysk włosów w włosach. Po tym, promieniąca radością i szczęściem, pobiega z wyciągniętymi rękami na spotkanie gościa.

— Chwała Bogu! Jak się panu powodziło od wczoraj, panie Grangeot? Wspaniały dzień, nieprawdaż? Wygląda pan znów doskonale, młodzieńczo. Niech pan siądzie przy piecu, aby się nieco ogrzać. Za chwilę powrócę z wodą mineralną.

Biedna Maud znała już na pamięć; grała rolę od dziesięciu lat codziennie od piątej do siódmej.

Dziesięć bitych lat trwa ta śmieśna komedia. Pan Grangeot, któ-

Kronika organizacyjna

W piątek, dnia 7-go b. m. o godz. 7-ej wiecz., odbędzie się we wszystkich dzielnicach zebrania członków P. P. S.

Wybuch w sklepie zaprawy do podłóg

W dniu wczorajszym, w sklepie Alberta Miłowskiego (lat 41) przy ul. Srebrzyńskiej 17, nastąpił z narażeniem nie ustalonych przyczyn wybuch zaprawy do podłóg. Wskutek wybuchu poparzony został dotkliwie właściciel sklepu Miłowski, do którego trzeba było wezwać pogotowie miejskie. Lekarz dyżurny przewiózł ofiarę poparzenia do domu.

Ziemniaki podróżowały

Wskutek silnych mrozów dowód ziemniaków do Łodzi wydatnie zmniejszył się, tak że na wtorkowym targu znalazła się zaledwie czwarta część normalnego przywozu. Wskutek ograniczenia podaży ceny ziemniaków podniosły się przeciętnie o 20 proc. i płacono za kilo do 8—10 gr. Liczyć należy, że jest to przejściowa wyżka i z chwilą zmniejszenia się mrozów winien nastąpić spadek cen.

15-letni chłopiec na czele szajki złodziejskiej

Ostatnio policja wpadła na trop szajki złodziejskiej, zorganizowanej przez młodocianych włamywaczy, którzy dokonali szeregu zuchwałych kradzieży mieszkaniowych, występując w roli żebraków, okradających pozostawione czasowo bez opieki mieszkania. Na czele szajki stał 15-letni Antoni Skoczylas. Skoczylasa zatrzymano w mieszkaniu złodziejskiej na ul. Dębnowskiej i osadzono w areszcie do dyspozycji sądu.

Armia inwalidów pracy rośnie...

Straszny wypadek zdarzył się w dniu wczorajszym w fabryce Scheiblera i Grohmana przy ul. Emilii 24. Robotnicy 27-letniej Helenie Szydłowskiej, zam. przy ul. Łąkowej 25 (Zarzew), tryby maszyny zmiażdżyły wszystkie palce u rąk. Do nieprzytomnej kobiety wezwano lekarza pogotowia Czerwonego Krzyża, który po udzieleniu pierwszej pomocy przewiózł do szpitala Okręgowego w stanie ciężkim.

W fabryce wyrobów gumowych Eiserta i Schweikerta przy ul. Gdańskiej 47, robotnik 56-letni Jan Kurkowski, zam. przy ul. Franciszkańskiej 42, doznał urazu kręgosłupa w czasie dzwigania zbyt wielkiego ciężaru. Wezwany lekarz pogotowia Czerwonego Krzyża przewiózł go w stanie osłabionym do domu.

Na posesji przy ul. Władysława 4, robotnik blacharski 35-letni Michał Werner, zam. przy ul. Kątnej 67, w czasie naprawy pękniętej rury deszczowej, upadł z drabiny z wysokością kilku metrów i odniósł złamanie obojczyka oraz 2 żeber. Rannego opatrzył wezwany lekarz pogotowia i przewiózł do szpitala.

43-letni Józef Zakąta, zam. przy ul. Podrzecznej 15, został na podwórzu tejże posesji przygnieciony płytą żelazną, ulegając złamaniu kilku żeber. Wezwany lekarz pogotowia Czerwonego Krzyża przewiózł go w stanie ciężkim do szpitala.

Czytajcie prasę socjalistyczną!

Z codziennych walk robotników

W niedzielę wiec pracowników umysłowych

Jak już donieśliśmy, na niedzielę, dnia 9 stycznia r. b. zwołany został w sali Towarzystwa Śpiewaczego, przy ul. 11-go Listopada 21 wielki wiec pracowników umysłowych, zorganizowany przez Unię Związków Pracowników Umysłowych.

Na wiecu tym poruszone będą zagadnienia, żywo obchodzące ogół pracowników umysłowych, a więc przede wszystkim: sytuacja pracowników pod względem społecznym i gospodarczym, sprawa umów zbiorowych i przy musowego rozjemstwa, wprowadzenia samorządów do instytucji ubezpieczeń społecznych oraz kwestia zrzeszenia pracowników umysłowych w odpowiednie

Na zjazd ten wybiera się między innymi bardzo liczna delegacja z Łodzi, która składać się będzie z 12 osób. Delegacja ta reprezentuje szereg związków zawodowych pracowników umysłowych z terenu Łodzi.

Delegacja łódzka poruszy między innymi sprawy zwiększenia personelu w Inspekcji Pracy, celem wzmocnienia kontroli w przedsiębiorstwach handlowych, oraz tępienia nadużyć przy wyzyskiwaniu pracowników umysłowych. W Łodzi zdarza się bowiem bardzo często, że szereg przedsiębiorstw ubezpiecza pracowników umysłowych jako fizycznych, przez co naraża ich na poważne straty przy korzystaniu z różnych świadczeń społecznych.

Przemysłowcy odpowiadzieli wreszcie na postulaty majstrów

W wyniku długotrwałej akcji majstrów fabrycznych o zawarcie umowy zbiorowej, przemysł sprecyzował obecnie swe warunki i podał je do wiadomości majstrów.

W związku z tym wyznaczone zostało posiedzenie Zarządu Głównego Związku Majstrów, które szczegółowo rozpatrzy propozycję przemysłu, po czym zwołane zostaną w styczniu r. b. zebrania ogólne sekcji: tkackiej, przedziałniczej, farbiarskiej i wykończalniczej, na których zapadną decyzje o odrzuceniu propozycji przemysłu.

REPREZENTACYJNE KINO RIALTO

Niekoronowana królowa piosenki, czarująca artystka i śpiewaczka

Dziś premiera!

MARTA EGGERTH

w swoim najnowszym wielkim przeboju p. t.

PIEŚŃ JEJ MATKI

W głównej roli męskiej: JOHANNES HAESTERS słynny tenor holenderski

Reżyseria: DETLEPA SIERCKA twórcy „Ostatniego akordu”

Dziś o g. 12 i 2 2 PORANKI 85 gr. Ceny od

dnich związków zawodowych. Powzięte rezolucje zostaną przesłane odpowiednim władzom.

Na wiecu przemawiać będą delegaci z Warszawy ob. ob.: Gacki i Kościński oraz prezes Unii w Łodzi ob. Milewski.

Delegacja łódzka na zjazd pracowniczy w Warszawie

Jak już donieśliśmy, w dniach 16 i 17 stycznia r. b. odbędzie się w Warszawie ogólnopolski zjazd pracowników umysłowych.

Okupacja składu mebli

W dniu wczorajszym wybuchł strajk okupacyjny w składzie mebli firmy Winter przy ulicy Głównej 65. Powodem strajku jest wypowiedzenie pracy przez właściciela jednemu z robotników, który pracował w tej firmie przez 15 lat. Pracodawca sprzeciwił się żądaniu zastosowania podziału pracy, wysuniętego przez robotników. O strajku powiadomiono Inspekcję Pracy.

Znów zatarg w fabryce kapeluszy

W łódzkiej fabryce kapeluszy, dawniej Schlee przy ul. Targowej 2, wybuchł nowy zatarg na tle niedotrzymania przez firmę przyjętego w swoim czasie zobowiązania przyjęcia starych robotników do pracy. Na skutek interwencji związku zaw. Inspektor Pracy XII-go obwodu zajął się zlikwidowaniem zatargu i wyznaczył konferencję na 10 bm.

Dźwiękowe kino PRZEDWIOŚNIE

Żeromskiego 74—76, tel. 129-88.

Ceny miejsc na I seans po 50 gr. — Ceny miejsc: I m. 1.00, II m. 90 gr., III m. 50 gr. Kupon ulg. 70 gr. Początek seansów o g. 4, w niedziele i święta o g. 12.

Kino-Teatr „ZACHĘTA” Łódź, Zgierska 26

Tel. 131-99.

KINO „TON” KOPERNIKA 16

Początek w dni powsz. o g. 4, w soboty i niedziele o g. 12.

Kino Dźwiękowe CORSO

Początek w dni powsz. o g. 4, w soboty i niedziele o g. 12.

Ceny od 50 groszy

Kino-teatr URANIA

(DAWNIEJ „CZARY”) — Cegielniana Nr. 2 —

Początek w dni powsz. o g. 4-ej po poł. a w sobotę niedzielę i święta o g. 11-ej w poł. — Ceny miejsc od 50 gr.

Dziś i dni następnych wielka komedia muzyczna PAN REDAKTOR SZALEJE

Z najmielszą parą amantów polskich MARIA BOGDA i ADAMEM BRODZISZEM w pozostałych rolach: WIKLIŃSKA oraz dwie nowe gwiazdy LEITZKÓWNA i RADOJEWSKA, w rolach męskich FERTNER, SIELAŃSKI, ORWID i BOGUCKI.

Następny program: „PŁOMIENNE SERCA” z E. Barszczewską, K. Jun.-Stępowskim, Węgrzynem i Białoszczyńskim w rolach gł.

Ceny miejsc: I m. 1.00, II m. 90 gr., III m. 50 gr. Kupon ulg. 70 gr. Początek seansów o g. 4, w niedziele i święta o g. 12.

Dziś po raz ostatni! BARBARA RADZIWIŁŁOWNA

w gł. roli: JADWIGA SMOSARSKA i WITOLD ZACHAREWICZ.

Dziś i dni następnych Najwspanialszy film „BARKAROLA”

kuszające pieśni weneckich gondolierów, oraz sławna pieśń z opowieści Hoffmana W roli głównej: LIDA BAAROWA, GUSTAW FRÖHLICH

Następny program: „GDY KWITNĄ BZY”

Passe-partouts i bilety wolnego wejścia bezwzględnie nieważne. Początek w dni powsz. o g. 4-ej, w niedziele o g. 12-ej.

Dziś i dni następnych! Po raz pierwszy w Łodzi Postrach Opery

w rolach głównych Borys Karłow, Warner Oland

Film o niebywałym napięciu

Nad program MALI GENIUSZE

Następny program: „DZIKIE ŚCIEŻKI”

Dziś i dni następnych! SLYNNI WESOLKOWIE EKRANU PAT i PATACHON

w najweselszej komedii zakrojonej na wielką skalę p. t.

Pat i Patachon w raju

Początek w dni powsz. o g. 4-ej po poł. a w sobotę niedzielę i święta o g. 11-ej w poł. — Ceny miejsc od 50 gr.

ZOBACZYĆIE wspaniałe w swym realizmie sceny pod Raciawicami WZRAUSZA WAS dzieje dwóch przyjaciół, kochających jedną piękną dziewczynę.

Kościuszkopod Raciawicami

W rolach głównych: Barszczewska, Białoszczyńska, Zacharewicz, Fichelski, Samborski, Węgrzyn Reżyseria: Józef Lejtes Muz. Prof. Jan Maklakiewicz Dziś premiera w „GRAND-KINIE”

Kto może korzystać z Pomocy Zimowej?

Miejski Obywatelski Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym zawiadamia zainteresowanych, że pomoc zimowa udzielona będzie:

- 1) Osobom, pozostającym bez pracy i pozbawionym środków egzystencji, którzy utrzymywali się wyłącznie z wykonywanej pracy najmniej w przemyśle, handlu, rzemiośle, transporcie, biurowości, zakładach użyteczności publicznej lub w charakterze służby domowej;
- 2) posiadającym zdolność fizyczną do pracy i mogącym w każdej chwili pracę rozpocząć w wypadku jej uzyskania;
- 3) utracili pracę nie z własnej winy; zamieszkują conajmniej od 3-ch miesięcy w Łodzi, przy czym wyjazd na roboty stałe lub dorywcze, oraz nieobecność powstała wskutek odbywania służby wojskowej, pobytu w szpitalu, służby w junackich łufach pracy, lub przebywanie w zakładach przymusowego odesobnienia nie uważa się za przerwę w zamieszkiwaniu;
- 4) nie pobierają zasiłków ustawowych z Funduszu Pracy lub Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie pobierają renty, emerytury, lub zasiłków z samorządu i nie posiadają majątku, ani też żadnych innych środków utrzymania, przekraczających wartość świadczeń Pomocy Zimowej;
- 5) młodzież przygotowana do pracy zawodowej może być objęta akcją Pomocy Zimowej na ogólnych zasadach;
- 6) mogą być pozbawieni pomocy zimowej na okres 3-ch miesięcy lub krótszy osoby, które: a) dobrowolnie rozwiązały stosunek najmu pracy, która zapewniała im dostateczną egzystencję materialną i moralną; b) utracili pracę na skutek okoliczności powodujących w myśl obowiązujących ustaw, natychmiastowe wydalenie z pracy; c) świadomie starali się obejść przepisy, obowiązujące w okresie ewidencji i kwalifikacji do pomocy zimowej, oraz świadomie wprowadzili w błąd organa pomocy zimowej oświadczenia posiadanych warunków do korzystania z niej; d) w rodzinie, składającej się z kilku bezrobotnych, prowadzących wspólne gospodarstwo domowe — pomoc zimową na całą rodzinę otrzymać może tylko jeden członek rodziny; e) nie może otrzymywać pomocy zimowej żaden z bezrobotnych, jeśli jeden z jego członków rodziny, z nim razem mieszkających i prowadzących wspólne gospodarstwo, zarabkuje lub posiada dochody, przewyższające wysokość świadczeń pomocy zimowej;
- 7) bezrobotny, ubiegający się o pomoc zimową, winien złożyć w Miejskim Obywatelskim Komitecie Zimowej Pomocy Bezrobotnym: a) pisemne zgłoszenie o pomoc b) zaświadczenie wydane przez właściwą władzę administracyjną lub administrację domu o miejscu i czasie zamieszkania bezrobotnego, o jego stanie rodzinnym, wraz z wykazaniem członków rodziny, pozostających na utrzymaniu bezrobotnego; c) dowód stwierdzający, że bezrobotny zatrudniony był w charakterze pracownika najemnego.

Lotnictwo chińskie w akcji

HANKEU (PAT). — Agencja chińska „Central News” stwierdza, że samoloty chińskie, które bombardowały Wuhu, zniszczyły lotnisko i 6 samolotów japońskich. Central News twierdzi, że w czasie raidu na Wuhu w dniu 3 stycznia, samoloty chińskie zatopili dwa japońskie okręty wojenne, jak przypuszczają, kontrtorpedowce.

Interwencja brytyjsko-francuska w Bukareszcie

LONDYN (PAT). — Gazety londyńskie donoszą o interwencji brytyjsko-francuskiej w Bukareszcie, mającej na celu ulżyć, zagrożonej sytuacji 800 tys. żydów w Rumunii. Jak wyjaśniają, poseł brytyjski zwrócił się do rządu rumuńskiego celem przypomnienia temu rządowi o stałym zainteresowaniu rządu brytyjskiego w sprawie poszanowania traktatu mniejszościowego, podpisanego w Paryżu w grudniu 1919 r., podobna akcja podjęta została również przez posła francuskiego.

Radiostacja republikańska w Teruelu

BARCELONA (PAT). — Wojska rządowe zainstalowały dziś radiostację na przedmieściach Teruelu. Stacja ta rozpoczęła dziś swe emisje.

Wyrok w sprawie fabrykantów weksli

W dniu wczorajszym zapadły wyroki w sprawie fałszerzy weksli, której przebieg podaje my obszernie na innym miejscu. Ernest Milniker został skazany na 1 rok więzienia, Salomon Cudkiewicz na 10 miesięcy więzienia z zawieszeniem na przeciąg 3 lat, matka jego Cha ja Ita zakład poprawczy z zawieszeniem, Icek Cudkiewicz na półtora roku więzienia bez zawieszenia, kuzynka jego Ruchla Kurbard-Drekslerowa na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem, Robert Mader na 1 rok więzienia bez zawieszenia, oraz na zapłacenie grzywny w wysokości 500 złotych. W motywach wyroku Sąd podkreślił, że jak wynikało z przewodu sądowego, Cudkiewiczowie byli jedynie narzędziami w ręku Milnikera, który współz z drugim oskarżonym, Maderem, był głównym inicjatorem masowej fabrykacji weksli. Biorąc to pod uwagę, Sąd zawiesił małoletnim członkom rodziny Cudkiewiczów wyrok.

Ze sportu

Zainteresowanie robotników szachami wzrasta

Niedawno założona sekcja szachowa RKS TUR, rozwija się nader pomyślnie. Szachy znalazły wielu zwolenników, którzy z dużym zainteresowaniem uczęszczają na wykłady o technice gry. Rozgrywane obecnie mistrzostwa klubu, skupiły ponad 20-tu uczestników. Tak piękny rozwój sekcji, skłonił kierownictwo do zgłoszenia akcesu do Okręgowego Związku Gry Szachowej. Jest to obok „Jutrznii”, już drugi klub robotniczy zgłoszony do Związku.

Rozgrywki szachowe o mistrzostwo Łodzi

W dalszym ciągu rozgrywek szachowych o drużynowe mistrzostwo Łodzi, Jutrznia odniosła duży sukces zwyciężając YMCE 3:1. Tramwajarzy przegrali z Ogniśnikiem Podoficerskim 2:4, a Arco (fabryczny klub Allarta) wygrało ze Skarbowcami 5:1. Po 7-miu rundach prowadzi w rozgrywkach ŁKSz przed Jutrznia, YMCA i Kołem Młodzi. Spółdz.

CAPITOL

Początek w dni powsz. o g. 4, w soboty i niedziele o g. 12 w poł. Ceny miejsc na wszystkie seanse od 54 gr.

Dziś premiera!

Passe-partouts i bilety wolnego wejścia bezwzględnie nieważne.

Najweselsza komedia muzyczna

„Zaczęło się w pociągu”

z Robertem Taylor i Eleanor Powell w r. gł.